

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ακαδημίας 78Δ, 106 78 Αθήνα

www.xristianiki.gr

Πέμπτη 14 Μαΐου 2009

Φύλλο 798 (1111)

Έτος 56ο 1,00 €

ΜΑΡΤΥΡΙΑ

ΝΙΚΟΣ ΨΑΡΟΥΔΑΚΗΣ:
Ανάσταση
στην Γυάρο

ΣΕΛ. 2

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

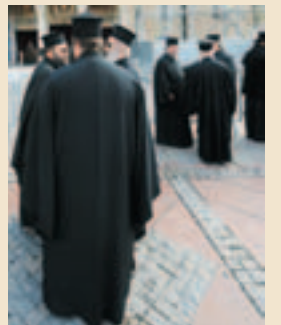
Η Λέσχη
Μπίλντερμπεργκ
στην Ελλάδα

ΣΕΛ. 6

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Επισκοπικό
χαλιφότο
ή διακονία;
ΑΡΘΡΟ ΤΟΥ
Θ.Ν. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ΣΕΛ. 5

ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΙΣ ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΕΣ

Όχι στους άθλιους του Ελλαδιστάν

του Μανώλη Μηλιαράκη
προέδρου της ΧΔ

Σε λίγες σχετικά, μέρες θα βρεθούμε μπροστά στις κάλπες, για να εκλέξουμε τους 22 βουλευτές, που θα εκπροσωπήσουν τη χώρα μας στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο των 780 συνολικά μελών.

Με ποια κριτήρια όμως θα γίνει η εκλογή;

Με δεδομένο ότι δεν υπάρχει σταυρός προτίμησης, κυρίαρχο κριτήριο θα πρέπει να είναι το πρόγραμμα, η πολιτική, οι θέσεις του κάθε κόμματος για ό,τι συντελείται ή δεν συντελείται, για ό,τι σχεδιάζεται ή δεν σχεδιάζεται, για όποιο άραμα υπάρχει ή δεν υπάρχει σχετικώς με την Ευρωπαϊκή Ένωση και το μέλλον της χώρας, του λαού και του έθνους μας μέσα ή έξω από αυτόν.

Ένα άλλο επίσης βασικό κριτήριο για την επιλογή μας θα πρέπει να είναι το τι έπραξαν και το τι πέτυχαν τα κόμματα που εκπροσωπούνται ήδη στην Ευρωβουλή για τα μεγάλα οικονομικά, κοινωνικά και εθνικά μας προβλήματα.

Ευνόμο είναι ότι, προκειμένου να είχαμε μια σαφή εικόνα για τα παραπάνω, έπρεπε τα κόμματα να είχαν παρουσιάσει και τον απολογισμό των πεπραγμένων τους και τον προγραμματισμό τους για το αύριο της χώρας μας μέσα στην Ε.Ε. ή έξω απ' αυτήν. Τι γίνεται όμως στην πράξη;

Καθημερινά γινόμαστε μάρτυρες μιας πολιτικής αθλιότητας με πρωταγωνιστές τα κόμματα εξουσίας και τα μεγάλα συγκροτήματα των λεγομένων Μ.Μ.Ε.

Κύριοι στόχοι τους:

— Να αποπροσανατολίσουν το λαό από τα ουσιαστικά και καυτά προβλήματα της χώρας μας σε σχέση με την Ε.Ε.

— Να του κρύψουν ότι δεν έχουν πρόγραμμα, αλλά ότι το πρόγραμμά τους δεν υπηρετεί τα λαϊκά και εθνικά δίκαια.

— Να μη μάθει ο πολίτης γιατί τα εθνικά μας θέματα, αντί να έχουν στήριγμά τους τους εταίρους μας στην Ε.Ε., αντιμετωπίζονται στην καλύτερη περίπτωση με

Συνέχεια στη σελ. 2

Τι δεν ακούσαμε την Πρωτομαγιά

Και από τον φετινό γιορτασμό της Πρωτομαγιάς έλειψε το μέτρο, η αυτογνωσία, η ουσία και η επαφή με την πραγματικότητα. Το σκηνικό ίδιο και απaráλληλο: πιστό αντίγραφο των προηγούμενων χρόνων, σαν να μην έχουν έρθει τα πάνω-κάτω στον κόσμο της εργασίας και της οικονομίας.

Τι είδαμε; Εξέδρες, χωριστές συγκεντρώσεις εμπνεόμενες από εγωισμούς και ιδεολογήματα «ταξικής καθαρότητας», επιθετικά πανό («Νόμος είναι το δικό του εργάτη»).

Τι δεν είδαμε; Τους δεκάδες χιλιάδες ανέργους, οι οποίοι ντύνουν

την οργή και την απελπισία τους στη σιωπή και στη μοναξιά. Τους χιλιάδες εργαζόμενους της ευέλικτης εξαθλίωσης, οι οποίοι έχουν προσχωρήσει στην αντίληψη ότι είναι μονόδρομος η νέα κατάσταση και... απολαμβάνουν την επικίνδυνη «θαλιπωρή» του αναζωογονημένου συστήματος.

Τι ακούσαμε; Ανέξοδες και ανώφελες ρητορείες, μαξιμαλισμούς και μεγαλουχίες, σαν να μην είναι ο σημερινός συνδικαλισμός, ο μεγάλος ηττημένος της Ιστορίας.

Τι δεν ακούσαμε;

Πως οι δυνάμεις της μισθωτής

εργασίας, οι στρατιές των ανέργων, των υποαπασχολούμενων με τις γενικευμένες μορφές ευέλικτης εργασίας, των εξωθούμενων εκτός παραγωγής θα δραστηριοποιηθούν αποτελεσματικά. Θα υπερβούν την τρωινή κατάσταση απραξίας, ιδιώτευσης, αθητορίωσης και ατομοκεντρισμού. Θα ξαναβρούν νόημα στο συμβολισμό της Πρωτομαγιάς του 1886, που άνοιξε το δρόμο για μια σειρά από ιστορικές κατακτήσεις.

— Πως στην εποχή του αποσυνδικαλισμού θα στηθούν νέες μορφές οργάνωσης· νέα υποκείμενα, που θα εμπνέουν, θα πείθουν, θα ελκύνουν.

συν.

Ός τότε ο κόσμος της εργασίας θα πηγαίνει από το κακό στο χειρότερο και η προηγούμενη Πρωτομαγιά θα είναι καλύτερη από την επόμενη.

Το φρικτό πρόσωπο της εξαθλίωσης και της απόγωσης θα κερδίζει έδαφος. Οι απορρυθμίσεις και οι αντιμεταρρυθμίσεις θα παίρνουν πίσω ό,τι έχει απομείνει στους εργαζόμενους, μέχρι να μεταλλαχθεί πλήρως η αξιακή βάση του εργατικού δικαίου και να παγιωθεί η ανατροπή της ισορροπίας κεφαλαίου-εργασίας υπέρ του πρώτου.

Ηρακλής Κανακάκης

Να εφαρμοστεί το νόμο η Δ.Ι.Σ.

Τα αναφερόμενα ως Εκκλησιαστικά Δικαστήρια είναι Πειθαρχικά Συμβούλια, και οφείλουν κατά τη συγκρότησή τους και τη διαδικασία τους να τηρούν τις διατάξεις του ισχύοντος Πειθαρχικού Δικαίου (195/87 Ομόφωνη Απόφαση του Γ' Τμήματος του ΣτΕ). Τέτοιοι ακριβώς είναι κατά το Σύνταγμα και ο ν. 5383/32 «περί των Εκκλησιαστικών Δικαστηρίων και της προ αυτών διαδικασίας», άρθρ. 1 (πρβλ. ν. 3528/2007 - Υπαλληλικός Κώδικας).

Τα Εκκλησιαστικά Δικαστήρια προβλέπονται και τιμωρούν μόνο τις πειθαρχικές εκείνες κανονικές πράξεις των Κληρικών, εφόσον προβλέπονται επιβαλλόμενη κανονική ποινή, τις δε ποινικές πράξεις των κληρικών οφείλουν να τις παραπέμπουν στα αρμόδια Ποινικά Δικαστήρια (ν. 5383/32 άρθρο 81).

Οι επιβαλλόμενες ποινές των Ποινικών Δικαστηρίων κατά των υποπεσόντων σε ποινικά αδικήματα κληρικών και οι επιβαλλόμενες ποινές προβλέπονται στην ποινή της καθαίρεσης. Εφόσον τελεσιδικήσουν, γίνονται υποχρεωτικά εκτελεστές από τα αρμόδια εκκλησιαστικά Πειθαρχικά Συμβούλια εντός 15 ημερών από την κοινοποίηση της απόφασης από τον αρμόδιο εισαγγελέα, είτε στην Ιερά Σύνοδο, είτε στον αρμόδιο μητροπολίτη, κατά περίπτωση, υποχρεούμενοι να ανακοινώσουν στον εισαγγελέα την εκτέλεσή τους εντός της τασσομένης προθεσμίας των 15 ημερών (ν. 5383/32, άρθρο 160).

Συνεπώς, οποιαδήποτε κίνηση για περαιτέρω μεθόδευση εκ μέρους της Ιεράς Συνόδου, με σκοπό την παρέκλιση από την κοινοποιηθείσα τελεσιδική απόφαση της Δικαιοσύνης όχι μόνο πάσχει ακυρότητα, αλλά και ευτελίζει το θεσμό της εκκλησιαστικής Πειθαρχικής Δικαιοσύνης και την Εκκλησία του Χριστού.

πρεσβύτερος Ευστάθιος Κολλιάς

Γιάννης Κολέφας: 23 χρόνια μετά...

Ο Γιάννης Κολέφας στη συντήρηση της Μονής Δαφνίου το 1972

Ο Γιάννης Κολέφας (1927 - 1986), ο ζωγράφος, ο ψηφιδωγράφος, ο δάσκαλος στο εργαστήρι του ή τη Σχολή Καλών Τεχνών είναι κοντά μας 23 χρόνια μετά την πρόωρη εκδημία του. Τη Δευτέρα, 27 Απριλίου, έγιναν τα εγκαίνια μιας μικρής αναδρομικής έκθεσης με επιλεγμένα ζωγραφικά και ψηφιδωτά έργα του στη γκαλερί «Αργώ», Ν. Δούκα 5, στο Κολωνάκι, η οποία θα διαρκέσει ως τις 16 Μαΐου.

Μια έκθεση μνήμης στον Ηπειρώτη πολυσοκλή καλλιτέχνη, οργανωμένη από τις θεματοφύλακες του έργου

του, τη σύζυγο και την κόρη του Κάτια και Όλγα Κολέφα. Στα λίγα έργα που εκτίθενται από το πλούσιο έργο του αναδεικνύεται η πληθωρικότητα της έμπνευσης και της τεχνικής του καλλιτέχνη, η ευγένεια, η ευαισθησία και η αγάπη του για τους ανθρώπους και τη φύση.

Η σεμνότητα και η συνέπεια τον διέκρινε σε όλη του τη ζωή και αντανakλάται στη δημιουργία του, με τα σοβαρά, στιβαρά έργα, χωρίς ψεύτικες εκζητήσεις ή ξενόφερτους μιμητισμούς. Οι σπουδές του στην Ελλάδα και την Ιταλία τον προίκισαν με βα-

θύτητα γνώσεων, οι οποίες συνδυάστηκαν με τις ικανότητες και το ταλέντο του. Επιδόθηκε στην αποκατάσταση και συντήρηση των ψηφιδωτών θησαυρών της Ελλάδας με μεθόδους πρωτόγνωρες για τον τόπο μας τότε, εκπαιδύοντας παράλληλα νέους επιστήμονες και καλλιτέχνες, μπολιάζοντας μετέπειτα γενιές με την εμπειρία και τις γνώσεις του, που αφειδώς μετέδιδε.

Χαρακτηριστικό στοιχείο σε πολλά από τα εκτιθέμενα έργα του είναι ο πραγματικός σεβασμός του στην παράδοση και οι βαθιές του ρίζες στην αυστηρή, λιτή ηπειρώτικη γη. Αποτυπώνει στιγμές της καθημερινής ζωής και προβάλλει το λαϊκό πολιτισμό σε μια εποχή που η λαϊκότητα ήταν «ντεμοντέ», αποδίδει στα πορτρέτα την ψυχολογία ανθρώπων του χωριού και της γειτονιάς με το αδρό λαϊκό ιδίωμα του και στα τοπία συλλαμβάνει την αρχιτεκτονική δομή και τα αστείρευτα χρώματα του κάθε τόπου ανάλογα με την εποχή.

Ο Γιάννης Κολέφας σε αυτή την έκθεση περιμένει όλους μας να μαθητεύσουμε και να κοινωνήσουμε στο ειλικρινές τίμιο έργο του, να ανακαλέσουμε μνήμες από το παρελθόν, να ζήσουμε το παρόν, να θρέψουμε τις ρίζες μας έχοντας συναίσθηση της ιστορικής μας διάρκειας.

Αναστασία Λαθάγκου

Μπροστά στις Ευρωεκλογές

Εκδήλωση-παρέμβαση στις επικείμενες Ευρωεκλογές οργανώνουν η εφημερίδα «Χριστιανική», το περιοδικό «Άρδην» και το περιοδικό «Οικολογείν» τη Δευτέρα 18 Μαΐου, στην «Εταιρεία Ελλήνων Λογοτεχνών», (Γενναδίου 8 και Ακαδημίας, 7ος όροφος), στις 7.30 μ.μ.

Με το γενικό τίτλο: «Μπροστά στις Εκλογές» θα παρουσιαστούν εισηγήσεις για τα θέματα:

- Οικονομική κρίση.
- Οικολογία και πράσινοι.
- Η Τουρκία και η Ευρώπη.

Ομιλητές θα είναι:

Γιάννης Ζερβός, διευθυντής σύνταξης της «Χ», Γιώργος Καραμπελιάς, συγγραφέας και εκδότης του «Άρδην», Γιάννης Σχίζας, εκδότης του «Οικολογείν», και οι δημοσιογράφοι Σταύρος Λυγερός και Στάθης Σταυρόπουλος (Στάθης).

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΡΙΣΗ ΟΙΚΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ "ΠΡΑΣΙΝΟΙ" Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΚΑΙ Η ΕΥΡΩΠΗ

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΖΕΡΒΟΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ
ΣΤΑΥΡΟΣ ΛΥΓΕΡΟΣ
ΣΤΑΘΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΧΙΖΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ 18 ΜΑΪΟΥ 2009 στις 7.30, ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 8 ΚΑΙ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ, (7ος όροφος)

Αίθουσα ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΛΟΓΟΤΕΧΝΩΝ

περ. ΑΡΔΗΝ - περ. ΟΙΚΟΛΟΓΕΙΝ
εφημ. ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ

ΔΕΛΤΙΟ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΗ

Παρακαλώ να με εγγράψετε συνδρομητή στη «Χριστιανική». Η αποστολή να γίνεται στην παρακάτω διεύθυνση:

ΕΠΩΝΥΜΟ : .....

ΟΝΟΜΑ : .....

ΟΔΟΣ : ..... ΑΡΙΘ.: .....

ΠΟΛΗ : ..... ΚΩΔΙΚΟΣ: .....

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ : ..... ΤΗΛΕΦ.: .....

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: e-mail: .....

ΣΗΜ.: Η «Χ» κυκλοφορεί κάθε δεύτερη ΠΕΜΠΤΗ και η ετήσια συνδρομή είναι 20€, που μπορούν να καταβληθούν, είτε με ταχυδρομική επιταγή είτε με κατάθεση στην Εθνική Τράπεζα, με ταυτόχρονη ενημέρωσή μας τηλεφωνικά ή με επιστολή.

- Η Διεύθυνσή μας: Εφημερίδα ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ, Ακαδημίας 78 Δ, 106 78 Αθήνα, Τηλ.: 210 38.06.863, 210 38.11.302, fax: 210 38.06.262.
- Αριθμός Λογ/σμού στην Ε.Τ.Ε.: 040/626560-06, με δικαιούχο: ΚΙΝΗΜΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Θέσεις της Χριστιανικής Δημοκρατίας

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Η κινητικότητα στον πληθυσμό της γης συνεχώς έντείνεται γιατί μεγαλώνει ή φτώχεια και οξύνονται τα οικολογικά προβλήματα εξαιτίας των κλιματικών αλλαγών και συνακόλουθων φαινομένων: πλημμυρών, ξηρασιών, άπρημύρων.

Τα παλλίρροικα κύματα των μεταναστών που κατακλύζουν τις χώρες της Ε.Ε. καθιστούν αναγκαία την επεξεργασία μιας μεταναστευτικής πολιτικής που: (α) Θα είναι μακρυά από κάθε πολιτική ρατσισμού και διακρίσεων και δεν θα προδίδει τις αξίες της ανθρωπιάς, της αλληλεγγύης και του σεβασμού στο ανθρώπινο πρόσωπο, (β) Θα έμβαθύνει στα οικονομικά, κοινωνικά, δημογραφικά, πολιτιστικά και άλλα ζητήματα που δημιουργούνται στις χώρες υποδοχής, (γ) Θα είναι προ-

σανατολισμένη στη φιλική αντιμετώπιση του προβλήματος, ήτοι στην βελτίωση των υποδομών, τω μισθών και του βιοτικού επιπέδου των χωρών προέλευσης και στη λήψη δραστικών μέτρων για ν' αντιστραφεί ή οικονομική κρίση.

Σήμερα, η μετανάστευση είναι στρατηγική συνιστώσα του διεθνούς ιμπεριαλισμού, προκειμένου να λειτουργήσει ως μοχλός αποδιοργάνωσης των αγορών εργασίας και αποδόμησης των σταθερών σχέσεων εργασίας.

Όταν τα τα γεωπολιτικά σχέδια της άρχουσας τάξης απαιτούν αλλαγές συνόρων, τότε οι έθνοτικές και θρησκευτικές ταυτότητες των μετακινουμένων πληθυσμών χρησιμοποιούνται άθελά τους και για να υπονομεύσουν την εθνική συνοχή και τη σταθερότητα των κοινωνιών, όπου εγκαθίστανται.

Η πολιτική των «άνοιχτων συνόρων» έχει δημι-

ουργήσει ένα σύγχρονο δουλεμπόριο, που παραπέμπει σε εποχές ντροπής για τον άνθρωπο και τον πολιτισμό του.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΑΙ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΙΡΗΝΗ

Οι χώρες της Ε.Ε., αφού με την πίεση των λαών υιοθετήσουν πολιτική υπέρ της ουσιαστικής δημοκρατίας και της ειρήνης, πρέπει να αποχωρήσουν από το ΝΑΤΟ, το οποίο δεν έχει πια λόγο ύπαρξης.

Η Ε.Ε πρέπει να εμποδίσει την κλιμάκωση ενός νέου ψυχρού πολέμου και να βρει τρόπο συνεννόησης και συνύπαρξης με τη Ρωσία, η οποία είναι γεωγραφικά και πολιτιστικά, τμήμα της Ευρώπης.

Είναι χρέος όλων των ευρωπαϊκών πολιτών, των πολιτιστικών, θρησκευτικών και πολιτικών ομάδων και κινήσεων, αλλά

και των κυβερνήσεων των ευρωπαϊκών λαών να υπηρέτησουν την ευρωπαϊκή και παγκόσμια ειρήνη, την οποία δραματίστηκαν μετά τους θανατηφόρους παγκοσμίους πολέμους του 20ού αιώνα όσοι διακήρυξαν την ευρωπαϊκή συνεργασία και συμφιλίωση.

Η στρατηγική της ειρήνης μπορεί να σχεδιασθεί μόνον από τη συνασπισμένη θέληση των υπεύθυνων πολιτών και δημοκρατικών πολιτικών ήγεσιών αντί των ζηλωτών του έγωιστικού οικονομικού κέρδους και του ανεξέλεγκτου κεφαλαιοκρατικού ανταγωνισμού, που επέβαλαν στην Ε.Ε τα επιτελεία της παγκοσμιοποιημένης αγοράς.

Κατά συνέπεια, η ευρωπαϊκή και παγκόσμια ειρήνη θα είναι αποτέλεσμα μιας πολιτικής δικαιοσύνης και δημοκρατίας σε κοινωνικό, ήθικό, και διεθνές επίπεδο. Γι αυτό, δεν μπορεί παρά να σφρηλατηθεί στις σχέσεις Δύσης-Ανα-

τολής, Βορρά και Νότου, με τις παγκόσμιες αρχές της ήθικης και της χριστιανικής αλληλοκατανόησης, που σέβονται την ελευθερία προσώπων και λαών η έθνων χωρίς διακρίσεις.

Η Κεντρική Έπιτροπή της ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

[Δύο κεφάλαια του κειμένου που εγκρίθηκε κατ'

άρχην από την Κ.Ε. της Χ.Δ. κατά τη συνεδρία της της 7ης Μαρτίου 2009. Με έξουσιοδότηση της Κ.Ε., το Πολιτικό Γραφείο έκανε τις τελικές διορθώσεις.]

Τό πλήρες κείμενο των θέσεων της Χ.Δ. για την Ευρωπαϊκή Ένωση κυκλοφορεί σε δεκαεξασέλιδο φυλλάδιο, το οποίο θα λάβουν όλοι οι συνδρομητές και φίλοι της Έφημερίδας.

Άγγελος Δακουτρός

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Δέχεται με ραντεβού:
Ζυμπρακάκη 59, Κ. Πατήσια
(πλησίον ηλεκτ. σταθμού Αγ. Νικολάου)
Τηλ.: 210.8310.210, Κιν.: 6944.2347.83

Η έλλειψη σωφροσύνης προκαλεί καταστροφές

του Μανόλη Γ. Δρεττάκης*

«Μή υπερφρονεῖν παρ' ὁ
δεῖ φρονεῖν,
ἀλλὰ φρονεῖν εἰς τό σω-
φρονεῖν».

(Ρωμ. 12, 3)

Στο προηγούμενο άρθρο μας στη «Χριστιανική» (βλέπε φύλλο της 16.4.09) είδαμε πώς συμπεριφέρονται τα κόμματα και οι περισσότεροι από εκείνους που βρίσκονται σε θέσεις εξουσίας. Μία από τις κύριες αιτίες της συμπεριφοράς αυτής είναι η αλαζονεία, η έλλειψη, δηλαδή σωφροσύνης. Η έλλειψη αυτή εμποδίζει τους ανθρώπους αυτούς:

— Να δουν με καθαρό μάτι και με αντικειμενικότητα την πραγματικότητα.

— Να παραδεχτούν τα όρια των δικών τους γνώσεων και δυνατοτήτων.

— Να ακούσουν τους άλλους και να δεχτούν τις σωστές απόψεις τους και, τέλος

— Να συνεργαστούν με εκείνους, οι οποίοι σκέπτονται και θέλουν να ενεργούν με βάση το κοινό καλό.

Τα χαρακτηριστικά αυτά οδηγούν σε πράξεις που δεν τις διακρίνει σύνεση, με δυσάρεστα έως και τραγικά αποτελέσματα τόσο για το σύνολο, για το οποίο είναι υπεύθυνοι εκείνοι που βρίσκονται σε θέσεις εξουσίας, όσο και, σε ορισμένες περιπτώσεις, και για τους ίδιους.

Τα αποτελέσματα της έλλειψης σωφροσύνης στην πατρίδα μας τα έχουμε δει στο διάβα της Ιστορίας, αλλιώς και πρόσφατα. Ακόμη και ηγέτες

με αναμφισβήτητα χαρίσματα είχαν παρασυρθεί, σε ορισμένες περιόδους της πολιτικής τους δράσης, από την έλλειψη σύνεσης σε αποφάσεις που κόστισαν πανάκριβα στον τόπο. Γνωστά είναι τα λάθη που έγιναν μετά τον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο και οδήγησαν στη Μικρασιατική Καταστροφή, όπως γνωστά είναι και τα λάθη που οδήγησαν στην τραγωδία του Εμφυλίου Πολέμου. Πιο πρόσφατα είναι γνωστά τα λάθη που είχαν ως αποτέλεσμα την εισβολή και κατοχή του 40% της Κύπρου από την Τουρκία.

Δεν είναι όμως μόνο τα εθνικά ζητήματα, στα οποία η πολιτική ηγεσία του Τόπου έχει επιδείξει έλλειψη σωφροσύνης. Η μεγάλη οικονομική κρίση που περνούν σήμερα όλα τα κράτη του κόσμου, βρήκε την Ελλάδα σε πολύ εξασθενημένη θέση, εξαιτίας της χωρίς σύνεση διαχείρισης των δημόσιων οικονομικών της. Στη διάρκεια των τελευταίων τριάντα σχεδόν χρόνων οι διαδοχικές κυβερνήσεις, εξαιτίας της σπατάλης πόρων, της αβουλίας για την πάταξη των μαστίγων της φοροδιαφυγής και της εισφοροδιαφυγής, των σκανδάλων κ.λπ., προκάλεσαν μεγάλα ελλείμματα (την έκταση των οποίων φρόντιζαν να αποκρύπτουν και την οποία, ίσως, ακόμα δεν γνωρίζουμε), με αποτέλεσμα να βρεθεί τώρα η χώρα μας «φορτωμένη» με ένα δυσβάσταχτο δημόσιο χρέος, το οποίο δυσχεραίνει ή/και αποκλείει τη λήψη των μέτρων εκείνων που θα βοηθούσαν στην αντιμετώπιση των συνεπειών της διεθνούς οικονομικής κρίσης.

Έλλειψη όμως σωφροσύνης εκ μέρους των ηγετών της χώρας υπάρχει, δυστυχώς, και στην αντιμετώπιση του μέλλοντός της. Η έλλειψη αυτή

είναι έκδηλη σε τρεις, κρίσιμους, για το μέλλον αυτό τομείς:

(α) Το δημογραφικό πρόβλημα. Είναι πρόδηλο ότι Ελλάδα χωρίς Έλληνες δεν υπάρχει. Και όμως, όλες οι κυβερνήσεις των τελευταίων τριάντα χρόνων, δηλαδή από το 1981, που άρχισε η δημογραφική κρίση στη χώρα μας, χωρίς σύνεση αδιαφόρησαν εγκληματικά για τη μείωση των γεννήσεων. Έτσι, φτάσαμε την τελευταία δεκαετία οι θάνατοι Ελλήνων να ξεπερνούν τις γεννήσεις από Ελληνίδες μητέρες, γεγονός το οποίο, εκτός από την προφανή μέγιστη εθνική του σημασία, έχει ήδη προκαλέσει πολλά προβλήματα και θα προκαλέσει ακόμη περισσότερα και μεγαλύτερα σε πολλούς τομείς της κοινωνικής και οικονομικής ζωής του Τόπου.

(β) Η παιδεία. Συνεχώς είναι οι πειραματισμοί στην Εκπαίδευση από όλες τις κυβερνήσεις, χωρίς όμως να θίγονται οι ρίζες του προβλήματος. Όλες οι βαθμίδες της Εκπαίδευσης πάσχουν εξαιτίας από τη μία μεριά της υποχρηματοδότησής τους και από την άλλη θεσμικών αλλαγών, που κατάργησαν την αξιολόγηση και την αξιολογία διδασκόντων και διδασκόμενων, καθώς και της νοοτροπίας της ήσσονος προσπάθειας που έχει επικρατήσει. Παιδεία χωρίς προσπάθεια και κατάρτισμένους και με αρχές δασκάλους δεν μπορεί να γίνει. Δυστυχώς, η κατάσταση στην οποία έχουν αφεθεί να κατολισθήσουν τα Πανεπιστήμια μας τόσο εξαιτίας των ανεπαρκών πόρων, όσο και της συνεχούς αναταραχής που τα μαστιάζει, κάθε άλλο παρά ευνοϊκή είναι, για να αποφοιτήσουν τέτοιοι δόκτοροι από αυτά.

(γ) Η παράδοση. Τόσο οι αποφάσεις των κυβερνήσεων σε ό,τι αφορά

πολλά θέματα που έχουν σχέση με βασικά στοιχεία της παράδοσής μας, όσο και ο μιμητισμός, τον οποίο ενισχύουν τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και ιδιαίτερα η τηλεόραση, τείνουν να καταστρέψουν πολλές από τις ρίζες στις οποίες στηρίχτηκε μέχρι σήμερα η Ελλάδα. Τόσο η καταστροφή σημαντικών στοιχείων της παράδοσής μας, όσο και τα όσα αναφέρθηκαν για την παιδεία, σε συνδυασμό με τα οικονομικά προβλήματα (ανεργία, φτώχεια, ζοφερές προοπτικές για την επαγγελματική τους κατάσταση κ.λπ.) έχουν προκαλέσει την έλλειψη προσανατολισμού σε ένα τμήμα της νεολαίας μας σήμερα.

Εκτός όμως από αυτούς που βρίσκονται σε θέσεις εξουσίας, και οι οικογένειες έχουν επιδείξει έλλειψη σωφροσύνης τόσο στην οικογενειακή συνοχή και την ανατροφή των παιδιών τους, όσο και στη διαχείριση των οικονομικών τους. Η έλλειψη αυτή έχει οδηγήσει στην αύξηση των διαζυγίων, στην εγκατάλειψη βασικών αρχών και αξιών στις συμπεριφορές μεγάλων και μικρών και στην υπερχρέωση των νοικοκυριών.

Σε παγκόσμιο επίπεδο η έλλειψη σωφροσύνης των ισχυρών του κόσμου και ιδιαίτερα των Η.Π.Α., μετά την τραγική εμπειρία των δύο Παγκόσμιων Πολέμων του περασμένου αιώνα, έχει προκαλέσει τραγωδίες όπως εκείνη του Βιετνάμ και της Παλαιστίνης και πιο πρόσφατα του Ιράκ και άλλων χωρών.

Η έλλειψη σωφροσύνης των ηγετών των (μεγάλων και μικρών) κρατών που διαθέτουν πυρηνικά όπλα, εκτός από τον πραγματικό κίνδυνο να προκληθεί ένα παγκόσμιο ολικό κάτωμα, συμβάλλει στη σπατάλη πολιτικών πόρων για εξοπλισμούς,

που θα μπορούσαν από τη μία μεριά να βοηθήσουν τους φτωχούς πολίτες των χωρών αυτών και από την άλλη να παράσχουν βοήθεια σε υπό ανάπτυξη χώρες, για να μπορέσουν να αντιμετωπίσουν με δικές τους δυνάμεις τα προβλήματά τους.

Εντελώς πρόσφατα η έλλειψη σωφροσύνης —η απληστία όπως έχει καταγγείλει από πολλούς— των στελεχών ορισμένων τραπεζών και χρηματοπιστωτικών οργανισμών των Η.Π.Α. και άλλων μεγάλων χωρών, έχει προκαλέσει τη βαθιά ύφεση, στην οποία έχουν βυθιστεί οι οικονομίες των χωρών αυτών, με αποτέλεσμα, λόγω της παγκοσμιοποίησης, να υποστούν την ίδια μοίρα και μικρότερες και οικονομικά αδύναμες χώρες (ανάμεσα στις οποίες, όπως προαναφέρθηκε, είναι και η δική μας).

Τόσο τα δύσκολα και δυσεπίλυτα σημερινά προβλήματα, όσο και οι μεγάλες προκλήσεις του μέλλοντος για τον κόσμο γενικότερα και για τη χώρα μας ειδικότερα, επιβάλλουν την επίδειξη της μέγιστης δυνατής σωφροσύνης από την πλευρά όλων όσων, από διάφορες θέσεις, ασκούν εξουσία. Όλοι, χωρίς εξαίρεση, με σύνεση και πραγματική ταπεινοφροσύνη πρέπει να μελετήσουν τα προβλήματα και τις προκλήσεις αυτές, προκειμένου να λάβουν τις αποφάσεις εκείνες που θα τα αντιμετωπίσουν αποτελεσματικά. Κατ' αναλογία το ίδιο ισχύει τόσο για τους οικογενειάρχες, όσο και τους πολίτες για τα διάφορα προβλήματα, τα οποία αντιμετωπίζουν.

*Ο Μανόλης Γ. Δρεττάκης είναι πρώην : Αντιπρόεδρος της Βουλής, Υπουργός και Καθηγητής της ΑΣΟΕΕ.

του Πάννη Ζερβού

τὰ τοῦ Καίσαρος...

Δευτέρα 11 Μαΐου. Κυρίλλου και Μεθοδίου, τῶν φωτιστῶν τῶν Σλαύων. Φορεῖς τῆς Ὁρθόδοξης ἀντιλήψης γιὰ τὴν ἱεραποστολή, με βάση τὴν ὁποία μαζί με τὴν διάδοση τοῦ μηνύματος τοῦ Εὐαγγελίου ἀναδεικνύονται ὁ πολιτισμὸς καὶ ἡ ἰδιοπροσωπία τοῦ κάθε λαοῦ. Ὁ εὐαγγελισμὸς τῶν Σλαύων εἶχε παρεπόμενη εὐεργετικὴ συνέπεια, αὐτοὶ τὰ ἀποκτῆσαν δική τους γραφὴ καὶ νὰ ἀναδείξουν τὴ γλώσσα τους ὡς ἐργαλεῖο ἀνάπτυξης πολιτισμοῦ. Ἀκόμα καὶ τὰ σοβιετικὰ ἐκπαιδευτικὰ ἐγχειρίδια τόνιζαν αὐτὲς τὲς πτυχὲς τοῦ ἐκχριστιανισμοῦ τῶν Ρώσων. Ἀντίθετα, ἡ ρωμαιοκαθολικὴ ἱεραποστολὴ συνοδεύτηκε με τὴν ἐπιβολὴ τῆς λατινικῆς γλώσσας καὶ τῶν δυτικο-ευρωπαϊκῶν πολιτιστικῶν προτύπων, ἀκόμη καὶ με γενοκτονίες τῶν αὐτοχθόνων λαῶν.

Προπαγάνδες. Μία ἀπὸ τὲς προσφιλέστερες μεθόδους τῶν Ἑλλήνων νεοπαγανιστῶν καὶ φωταδιστῶν γιὰ τὴν ἀποξένωση τοῦ λαοῦ μας ἀπὸ τὴν χριστιανικὴν πίστη εἶναι νὰ ἐμφανίζονται ὡς δὴθεν «ἀνθῆλλοι» τοὺς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, ἐκμεταλλευόμενοι τὴν ταύτιση στὰ πρωτοβυζαντινὰ χρόνια τοῦ ὄρου «Ἑλληνας» με τὸν ὄρο «εἰδωλολάτρης». Παρόμοια ἐπιχειρηματολογία ἐμφανίζεται στὴ Βουλγαρία κατὰ τῶν ἁγίων Κυρίλλου καὶ Με-

θοδίου, οἱ ὁποῖοι ἐμφανίζονται ὡς δυνάμει «ἀντιβούλγαροι», ἀφοῦ λειτούργησαν ὡς «πράκτορες» τῶν βυζαντινῶν αὐτοκρατορῶν. Καὶ οἱς δύο περιπτώσεις ὑπάρχει ταύτιση ὡς πρὸς τὸ συνδυασμὸ τῆς ἡμμάθειας καὶ τῶν ἐθνικιστικῶν συνδρόμων.

Ὁ ναζιστικὸς διωγμὸς κατὰ τῶν Ἐκκλησιῶν. Ἔτσι τιτλοφορεῖται βιβλίον, ποῦ ἔχει κυκλοφορήσει στὲς ΗΠΑ με συγγραφέα τὸν J.S. Conway καὶ παρουσιάζει στὸν διαδικτυακὸ ἰστότοπο «Christian review of books», ὅπου ἐμφανίζονται συνοπτικὰ τὰ μέτρα τοῦ ναζιστικοῦ καθεστώτος γιὰ τὴ μείωση τῆς ἐπιρροῆς τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν. Μεταξὺ ἄλλων ἀναφέρονται: «Ἐπιθέσεις κατὰ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ στὸν Τύπο, περιορισμὸς τῶν θρησκευτικῶν δραστηριοτήτων μόνο στὰ κτήρια τῶν ναῶν, χωρισμὸς Κράτους καὶ

Ἐκκλησίας», ποῦ σημαίνει ὅτι οἱ Ἐκκλησίες δὲν ἐπιτρεπόταν νὰ ἔχουν τὸν παραμικρὸ λόγον σὲ πολιτικὰ ζητήματα, ἀπαγόρευση τῆς προσευχῆς σὲ σχολικὲς συγκεντρώσεις, ἀφαίρεση Ἐσταυρωμένων καὶ εἰκόνων ἀπὸ τὰ σχολεῖα...».

Συνειρμοί. Τὰ ἀνωτέρω δεδομένα, δημιουργοῦν ἔντονους συνειρμούς με τὰ καθ' ἡμᾶς καὶ τὴν ἐμμονὴ ὀρισμένων κύκλων νὰ ληφθοῦν τὰ ἴδια ἀκριβῶς μέτρα, αὐτὴ τὴν φορὰ στὸ ὄνομα τῶν «ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων».

Ἀμετροπέπειες. Πολλὲς ἀμετροπέπειες γιὰ τὸ θέμα τῆς σχολικῆς προσευχῆς ἐκφράστηκαν στὸ σχετικὸ ἀφιέρωμα τῆς ἐφημερίδας «Ἐλευθεροτυπία» τῆς 4.5.2009, ὅπου (ὄπως ἐτεροθετικῶς καταγράφηκαν ἀπόψεις ὑπὲρ καὶ κατὰ τοῦ θεομοῦ. Ἡ προσευχὴ στὸ σχολεῖο ὑπάρχει ἀπὸ συστάσεως τοῦ νεοελληνικοῦ κρά-

τους. Τώρα κάποιον θυμήθηκαν ὅτι δὴθεν παραβιάζει τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα. Ἄραγε, τόσο καιρὸ παραβιάζονται κατ' ἐξακολούθηση τὸ ἄρθρο 2 τοῦ Συντάγματος καὶ δὲν τὸ εἶχαμε ἀντιληφθεῖ;

Σὲ θρησκευτικὸ φονταμενταλισμὸ παραπέμπει, κατὰ τὴν κα Βασιλικὴ Γεωργιάδου, ποῦ μίλησε στὴν ἐφημερίδα, ἡ ὁμαδικὴ προσευχὴ. Ὅπως τονίζεται στὴν ἐφημερίδα, στὸ πλαίσιο τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινωνικῆς Ἐρευνας (ESS, 2007) αὐτὴ χειρίστηκε τὸ θέμα Ἐκκλησιασμός, Θρησκευτικότητα καὶ Προσευχὴ καὶ θυμᾶται ἀκόμη πόσο ἐντυπωσιακὴ ἦταν μία ἀπὸ τὲς διαπιστώσεις, ὅτι δηλαδή οἱ Ἕλληνες ἐμφανίζονται με κολοσοῖα διαφορά ὡς ὁ πλέον προσευχόμενος λαός, καθὼς μόλις τὸ 4% ἀπαντοῦσε ὅτι «οὐδέποτε προσεύχεται». Με τὰ δικαιώματα τοῦ 96% δὲν φαίνεται νὰ ἀσχολεῖται κανεὶς. Ἄλλωστε, παρὰ τὴν προσπάθεια τῆς ἐφημερίδας νὰ ἐμφανίσει ὡς «ρουτίνα» τὴν πρωινὴ προσευχὴ, στὸ σχετικὸ ρεπορτάζ ἀπὸ τὰ σχολεῖα τῆς Γκράβας εἶναι φανερό ὅτι ὡς θεομὸς εἶναι ἀποδεκτὸς ἀπὸ τὰ παιδιά. Ἐὰν ὄντως παραβιάζονται ἡ ἀξία τοῦ ἀνθρώπου, ἡ προσευχὴ θὰ εἶχε πρὸ πολλοῦ καταργηθεῖ με πῆση τῶν ἰδίων τῶν παιδιῶν.

Επισκοπικό χαλιφάτο ή διακονία;

του Θανάση Ν. Παπαθανασίου
Δρ. Θεολογίας,
αρχισυντάκτη
περιοδικού
«Σύναξη»

Ο επίσκοπος κατέχει κεντρική θέση στη δομή της Εκκλησίας. Πλήθος ιερών κανόνων μπορεί να προσκομιστεί προς επιβεβαίωση της «κεντρικότητάς» του. Τελεία και παύλα; Αντιθέτως! Εδώ ακριβώς ανακύπτει ένα πρώτο ζήτημα. Μόνο στα ξόρκια οι λέξεις έχουν αναπόδραστα ένα και το αυτό περιεχόμενο. Η «κεντρικότητα», συνεπώς, του επισκόπου δεν σημαίνει ένα και μόνο πράγμα! Χάος χωρίζει μια κεντρικότητα που κατανοείται ως μοναρχία, από μια κεντρικότητα που ασκείται ως διακονία. Στην πρώτη περίπτωση το επισκοπικό πολιτεύεται ως χαλιφάτο, στη δεύτερη ως το εκ διαμέτρου αντίθετο: ως διακονία. Ως ευθύνη, δηλαδή, για την υπηρετηση του εκκλησιαστικού σώματος, το οποίο και οφείλει να λειτουργεί συνοδικά. Αυτά τα δύο μαζί —η διακονικότητα και η συνοδικότη-

τα— καλούνται να είναι θεμελιώδες κριτήριο για τη συγκρότηση της εκκλησιαστικής ταυτότητας και, συνακόλουθα, για την ερμηνεία κάθε ιερού κανόνα. Αλλιώς, η μετάλλαξη των ωραιότερων πραγμάτων σε αβάσταχτη ασχήμια, όχι απλώς δεν απορρίπτεται, αλλά —πολύ περισσότερο— γίνεται καθεστώς! Καθαυτή η πορεία της Εκκλησίας μέσα στο χρόνο δεν είναι περίπτωση μιας συμπαγούς ουσίας, αλλά αδιάκοπη σύγκρουση ρευμάτων: χαλιφάτο κατά διακονίας!

Η διαχείριση στον επίσκοπο

Ιδού μερικές εκδηλώσεις αυτής της αδιάκοπης σύγκρουσης: Στους λεγόμενους «Αποστολικούς Κανόνες» (μήλλον περί τα τέλη του 3ου αιώνα) περιλαμβάνονται αρκετοί κανόνες που αναφέρονται στη διαχείριση της εκκλησιαστικής περιουσίας προσωπικά και ανενδοίαστα στον επίσκοπο. Είναι όντως επισκοποκεντρικοί. Ανάμεσά τους πάντως βρίσκεται και ένας (ο 40ός), ο οποίος ξεκινά με την εξής εκκλησιαστική απαίτηση: «Να είναι φανερό η

προσωπική περιουσία του επισκόπου, αν βέβαια έχει, και φανερό η περιουσία της Εκκλησίας»!

Στη φράση αυτή επωάζεται ένα δίπολο εξαιρετικής δυναμικής. Από τη μία, η αξίωση για διαφάνεια, από την άλλη, η ακτημοσύνη του επισκόπου —και μάλιστα σαν να είναι το φυσικότερο πράγμα του κόσμου! Αξίζει να σκεφτούμε, τι σημαίνει η εκφορά αυτού του κανόνα! Κάποιες ατασθαλίες απαιτήσαν προφανώς τη γέννησή του και κάποιες εκκλησιαστικές ευαισθησίες που διέθετε η Εκκλησία την ώθησαν να προχωρήσει σε κάποια εμβρυσική θέσμιση της διαφάνειας, προφανώς διαπιστώνοντας ότι όσα υπέροχα λέει η θεολογία για τον πατρικό ρόλο του επισκόπου δεν αρκούσαν —δεν παράγουν αυτομάτως αληθινούς πατέρες, ούτε αποτρέπουν αυτόματως την κακοποίηση των τέκνων. Αυτή η ετοιμότητα για διορθωτικές κινήσεις (πράγμα που σημαίνει απόρριψη της άποψης ότι το εκκλησιαστικό σκάφος ποντοπορεί με αυτόματο πιλότο) σκάει μύτη κάθε τόσο στην ιστορία της Εκκλησίας, ως ρεύμα που πασχίζει να αντι-

μετωπίσει τα ρεύματα της αδράνειας και του μισοσκόταδου, στα οποία φωλιάζουν διαφόρων λογίων «Καμότες».

«Να μην είναι αμάρτυρη η διαχείριση»

Ενάμισιο αιώνα μετά από τους «Αποστολικούς Κανόνες» διατυπώθηκε ένας νέος κανόνας, από την Δ' Οικουμενική Σύνοδο αυτή τη φορά. Ο 26ος κανόνας της κάνει ένα παραπέρα βήμα για τη θέσμιση της διαφάνειας: «Επειδή, όπως πληροφορηθήκαμε, σε κάποιες τοπικές εκκλησίες οι επίσκοποι διαχειρίζονται την εκκλησιαστική περιουσία χωρίς οικονομούς» (κοινοβούγιο, ομομόναχοι —αλλά αυτό δεν είχαν ορίσει οι «Αποστολικοί Κανόνες»);, αποφασίζουμε να οριστεί σε κάθε τοπική εκκλησία οικονομός κάποιος από τους κληρικούς της, ώστε να συνεργάζεται με τον επίσκοπο και να μην είναι αμάρτυρη η εκκλησιαστική διαχείριση και εξαιτίας αυτού να διασπαθίζεται η περιουσία και να αποδίδεται μομφή στην ιερωσύνη».

Πολλά σημεία αυτών των

ρυθμίσεων μπορούν να συζητηθούν σήμερα, καθόσον γνωρίζουμε πολύ καλά ότι μύριες τρικλοποδιές σκαρφίζεται η εξουσία, προκειμένου να συνεχίσει να μένει και αδιατάρακτη αλλιά και νομότυπη! Καθαυτή η δίψα του πλουτισμού, για παράδειγμα, αποτελεί πρόβλημα για τον εκκλησιαστικό εαυτό. Μα και από την άλλη, για τη είδους ακτημοσύνη πρόκειται, όταν ο εκκλησιαστικός ανήρ δεν έχει μεν τίποτα γραμμένο στο όνομά του, αλλά αξιοποιεί τη θέση του, για να ζει τρυφηλά και ανάληπτα;

Ο οικονομός, εξάλλου, πώς θα μπορέσει να λειτουργήσει όντως υπέρ της διαφάνειας, αν απλώς είναι ένας ανοχύρωτος υφιστάμενος; Εδώ, λοιπόν, είναι ενδιαφέρουσα η ύπαρξη κανόνων που ζητούν την ενημέρωση και τη συμμετοχή όλων των κληρικών της τοπικής εκκλησίας και της Συνόδου (κανόνες 24 της Αντιοχείας και 33 της Κερθαγένης, το 341 και το 419 αντίστοιχα), «ώστε να μην ενεργούν αυταρχικά οι επίσκοποι καταχρώμενοι την εξουσία που τους είχε δοθεί με τους Αποστολικούς Κανόνες», όπως

σημείωνε τον 12ο αιώνα ο κανονολόγος Ιωάννης Ζωναράς.

Δυο ραχοκοκκαλιές

Από το πυκνό δάσος της εκκλησιαστικής νομοθεσίας επέλεξα ενδεικτικά την επισημάνση αυτών των πολυχρονιμένων κλαδιών, με τη ελπίδα ότι αναδεικνύουν δύο ραχοκοκκαλιές:

Πρώτον, ότι η απαίτηση για διαφάνεια πηγάζει από τα ίδια τα σπλάγχνα της εκκλησιαστικότητας. Είναι όρος αλήθειας της ίδιας της Εκκλησίας, και όχι απλώς μια πίεση έξωθεν. Οι εκκλησιαστικοί άνδρες, συνεπώς, που μεθοδεύουν συγκαλύψεις, είναι υπόλογοι για τη στρέβλωση καθαυτού του εκκλησιαστικού γεγονότος.

Δεύτερον, ότι η δυνατότητα για νέες εκκλησιαστικές ρυθμίσεις, ώστε να αντιμετωπιστούν νέα προβλήματα και νέες φαλκιδεύσεις, είναι πάγια δυνατότητα και οφειλή της Εκκλησίας. Και αφορά, φυσικά, άμεσα το λαϊκό σώμα της Εκκλησίας και τη μεγάλη εκκρεμότητα της θεσμικής συμμετοχής του στο ίδιο του το σπιτικό!

Αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος: «άνοιγμα στον πολιτισμό»

Την πρόσκλησή του προς τους ανθρώπους της Διανόησης και της Τέχνης επανέλαβε από το Βόλο ο αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος, μιλώντας στο Διεθνές Συνέδριο «Εκκλησία και Πολιτισμός» της Ακαδημίας Θεολογικών Σπουδών, στο Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας.

Ο Αρχιεπίσκοπος υπογράμμισε ότι το συγκεκριμένο Συνέδριο είναι ένα άνοιγμα για την κοινωνία και ότι ο πολιτισμός είναι ένας χώρος, ο οποίος μπορεί να προσφέρει πολλή, τονίζοντας ότι, δυστυχώς, η Εκκλησία δεν τον έχει αγαπήσει. Μεταξύ άλλων, ο κ. Ιερώνυμος είπε και τα εξής:

«Πολλοί άνθρωποι της Διανόησης, πολλοί άνθρωποι που έχουν αναζητήσεις, που έχουν περιεχόμενο, στον τόπο μας, είτε στη ποίηση, είτε στη μουσική και μπορούν να εμπνεύσουν το λαό, δεν ξέρω πώς τα έχουμε καταφέρει εμείς της ποιμένουσας Εκκλησίας, να τους έχουμε απέναντί ή να τους έχουμε βάλει στην άκρη, να μην τους υπολογίζουμε, όπως και εκείνοι εμάς. Έχουμε χάσει πολ-

λές ευκαιρίες, έχει περάσει πολύς καιρός, έχουν χαθεί πολλά χρήσιμα πράγματα και γι' αυτό νομίζω ότι αυτό το Συνέδριο μπορεί να γίνει ένα εφαλτήριο, ένα άνοιγμα προς ένα χώρο που το χρειάζεται. Βέβαια, είμαστε ακόμα άτολμοι προς αυτούς και γι' αυτό το Συνέδριο είναι το έναυσμα για να σκεφθούμε».

Ο Αρχιεπίσκοπος υπογράμμισε ότι η Εκκλησία δεν έγινε για τον πολιτισμό, αλλά τον δημιουργεί. Χρησιμοποιώντας το παράδειγμα της τέχνης τόνισε ότι οι άνθρωποι θα πρέπει να προσέχουν τα εσωτερικά χαρακτηριστικά και όχι τα εξωτερικά, «δεν απασχολεί το πώς φαίνεται προς τα έξω αλλά το τι είναι εσωτερικά».

Αναφέρθηκε στη σύγχρονη εποχή και σημείωσε ότι επικρατεί σύγχυση τόσο στην τέχνη, όσο και στη ζωή του καθενός. «Ένα ψέμα μπορεί να παρουσιαστεί ως αλήθεια, κάτι το άσχημο, μπορεί να παρουσιαστεί ως καλό. Ο άνθρωπος ζει συγκεχυμένα και έτσι οι ρίζες της τέχνης να φτρώνουν εκεί που είναι το "πιστεύω" του».

Στήριξη στο Πατριαρχείο

Το Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα (ΕΛΚ) στο Συνέδριό του στη Βαρσοβία, το οποίο πραγματοποιήθηκε στις 29-30 Απριλίου, ενέκρινε απόφαση για τη στήριξη του Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως. Στην απόφαση αναφέρεται ότι το ΕΛΚ θα προχωρήσει το διάλογο με την Ορθόδοξη Εκκλησία. Το ΕΛΚ εξέφρασε την ικανοποίησή του για τον τουρκικό νόμο σχετικά με τα βακούφια, που εγκρίθηκε το Φεβρουάριο του περασμένου έτους, και εξέφρασε την ελπίδα ότι αυτός ο νόμος θα συμβάλει στην επίλυση των προβλημάτων των Ορθόδοξων κοινοτήτων της χώρας. Το ΕΛΚ επιμένει επίσης για την άμεση έναρξη λειτουργίας της Ορθόδοξης Θεολογικής Σχολής της Χάλκης. Η απόφαση ζητά να ισχύει για τις Ορθόδοξες κοινότητες το ίδιο καθεστώς που αφορά τις μουσουλμανικές κοινότητες στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

ΣΥΣΚΕΨΗ ΤΩΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ ΗΓΕΤΩΝ ΜΕ ΤΗΝ ΚΟΜΙΣΙΟΝ

Οικονομία και ηθικές αξίες

Θρησκευτικοί εκπρόσωποι της χριστιανικής, της ιουδαϊκής και της μουσουλμανικής πίστης είχαν συνάντηση τη Δευτέρα (11/5) με τον πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Χοσέ Μανουέλ Μπαρόζο για τις «ηθικές παραμέτρους της ευρωπαϊκής και της παγκόσμιας οικονομικής διακυβέρνησης». Η σύσκεψη επικεντρώθηκε στην χρηματοπιστωτική και οικονομική κρίση.

Όπως αναφέρει το πρακτικό εκκλησιαστικών ειδήσεων «Ρομφαία», κατά τη συνάντηση ο κ. Μπαρόζο δήλωσε μεταξύ άλλων: «Κατ' ουσίαν συνεχίζεται η οικονομική και χρηματοπιστωτική κρίση, γίνεται όλο και πιο σαφές ότι έχει φθάσει πλέον η στιγμή να συμφιλιωθεί η οικονομική διακυβέρνηση με τις θεμελιώδεις ηθικές αξίες μας, πάνω στις οποίες στηρίχθηκε για πάνω από πενήντα χρόνια το ευρωπαϊκό έργο».

Από την πλευρά του, ο πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου κ. Πέτερινγκ τόνισε τα εξής: «Οι πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης ζουν εξαιρετικά ενδιαφέρου-

σες από οικονομική άποψη στιγμές. Σε κάτι τέτοιες στιγμές χρειάζεται να εμφανιστούν στο προσκήνιο τόσο η Ευρώπη, ως κοινότητα θεμελιωμένη σε αξίες, όσο και η υποκείμενη κοινοτική αρχή της αλληλεγγύης. (...)

Η συμβολή της θρησκείας και των Εκκλησιών είναι πρωταρχικής σημασίας ως προς αυτό, δεδομένου ότι πολύ συχνά αυτοί οι παράγοντες αναλαμβάνουν τη φροντίδα και εργάζονται για τα πλέον ευάλωτα μέλη των κοινωνιών μας».

Οι συμμετέχοντες θρησκευτικοί ηγέτες ενθάρρυναν τις προσπάθειες της ΕΕ για την αναζωογόνηση της οικονομίας και τη δράση στον τομέα της απασχόλησης τόσο στην Ευρώπη, όσο και σε παγκόσμιο επίπεδο. Τόνισαν επίσης την ανάγκη να εξασφαλιστεί ότι η κοινωνική δικαιοσύνη παραμένει στο προσκήνιο της λήψης αποφάσεων, και υπενθύμισαν ότι σε καιρούς που η ανεργία και η φτώχεια εξακολουθούν να φτάνουν σε τόσο ανυπόφορα επίπεδα, οι κοινωνίες μας πρέπει να είναι σε θέση να

δρουν από κοινού και να αναπτύξουν και να υλοποιούν συγκεκριμένα μέτρα, για να δαμάσουν τις επιπτώσεις της κρίσης πάνω στους πολίτες της.

Υπογράμμισαν, τέλος, τη δέσμευσή τους να βοηθήσουν, ώστε να αναζωογονηθεί το αίσθημα της αλληλεγγύης σε όλους τους Ευρωπαίους κάθε πίστης και πεποιθήσεως και να εμπνεύσουν περαιτέρω ηθικές αξίες στη συμπεριφορά των οικονομικών και χρηματοπιστωτικών παραγόντων.

Στη σύσκεψη, από πλευράς των Ορθόδοξων, συμμετείχε εκπρόσωπος του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ο Μητροπολίτης Γαλλίας κ. Εμμανουήλ, ενώ το Πατριαρχείο Μόσχας εκπροσώπησε ο Πρόεδρος των Εξωτερικών Εκκλησιαστικών Σχέσεων Αρχιεπίσκοπος Βολοκολάσκ κ. Ιλντρίαν, το Πατριαρχείο Ρουμανίας ο Μητροπολίτης Τυρκοβιστίου κ. Νήφων και την Εκκλησία της Ελλάδος ο Επίσκοπος Αχαΐας κ. Αθανάσιος.

Η Διεθνής του Καπιταλισμού συνεδριάζει στην Ελλάδα!

Από σήμερα, Πέμπτη 14 Μαΐου, μέχρι και το Σάββατο 16 Μαΐου θα συνεδριάζει η «Διεθνής του Καπιταλισμού», η διαβόητη Λέσχη Μπίλντερμπεργκ, στον Αστέρα Βουλιαγμένης.

Είναι η δεύτερη φορά που τα τελευταία χρόνια η Λέσχη αυτή συνέρχεται στην Ελλάδα.

Για τη Λέσχη Μπίλντερμπεργκ η εφημερίδα μας έχει γράψει επανειλημμένως.

Κύρια χαρακτηριστικά των συνεδριάσεών της είναι:

1) Οι μόνιμοι σύεδροι της αποτελούν την «αφρόκρεμα» της παγκόσμιας ηγετικής τάξης. Μεγαλοκεφαλαιοί, βασιλιάδες, πρόεδροι κρατών, πρωθυπουργοί, στρατηγοί, τραπεζίτες κ.ά.

2) Τα θέματα, οι θέσεις που αναπτύσσονται και κυρίως οι αποφάσεις που λαμβάνονται είναι απολύτως απόρρητα στοιχεία για τους πάντες. Πρακτικά δεν κρατούνται. Τα Μ.Μ.Ε. δεν επιτρέπεται να έχουν την παραμικρή πρόσβαση στο χώρο του συνεδρίου.

Είναι αξιοσημείωτο και αξιόπαινο το γεγονός ότι ο Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιώς κ. Σεραφείμ σε ανακοίνωσή του, από τις 23 Απριλίου, αναφέρει πολύ σημαντικά στοιχεία για το ρόλο της Λέσχης Μπίλντερμπεργκ. Συγκεκριμένα, στην ανακοίνωση μεταξύ άλλων αναφέρεται ότι η οργάνωση Γκακάλα, διαδόχου του Εβραϊκού Σακεντρίν (Συνεδρίου) ιδρύθη το έτος 1954 στο Οστέμπικ της Ολλανδίας και αποτελεί υπερ-Στοά με το όνομα «Λέσχη Μπίλντερμπεργκ», η οποία εμφανίζεται ως δήθεν παγκόσμιο think tank (δεξαμενή σκέψης), ενώ στην πραγματικότητα αποτελεί ένα αίσχιστο διευθυντήριο παγκοσμιοποιήσεως που απεργάζεται τη διάλυση του έθνους-κράτους και την προώθηση στις μάζες της ιδέας της αναγκαιότητας μιας παγκόσμιας υπερκυβέρνησης.

Ο σκληρός πυρήνας του εκτελεστικού οργάνου της Γκακάλα αποτελείται από επίλεκτα στελέχη του αμερικανικού εβραϊκού λόμπι, καθώς και από τους παγκοσμίως γνωσμένους Εβραίους μεγαλοτραπεζίτες Ρότσιλντ και Ροκφέλλερ και τους γνωστούς ανθέλληδες Κίσιινγκερ, Μπρεζίνσκι και Σόρος.

Ενδεικτικό στοιχείο της υ-

περ-Στοάς Μπίλντερμπεργκ αποτελεί η άκρα και απόλυτη μυστικοπάθεια, ιδίων των σωνιστικής κατευθύνσεως εταιρειών. Πάντοτε προσκαλούνται στις συνεδριάσεις της Βασιλείς, Πρωθυπουργοί, πρόεδροι, πρέσβεις, σημαντικοί υπουργοί, μεγαλοχρηματιστές, διεθνείς τραπεζίτες, στρατιωτικοί ηγέτες και μεγαλοβιομήχανοι. Σε κάθε συνδιάσκεψη συμμετέχουν τυπικά 120 αντιπρόσωποι, τα 2/3 από την Ευρώπη και το 1/3 από την Αμερική και όλες οι συζητήσεις διεξάγονται με πλήρη μυστικότητα. Για να εξασφαλισθεί αυτή η μυστικότητα, κλεινεται συνήθως ένα ολόκληρο ξενοδοχείο σε μια απομονωμένη περιοχή. Η είσοδος απαγορεύεται ρητά στους δημοσιογράφους και τα ΜΜΕ αγνοούν παντελώς και τις συνδιασκέψεις αυτές και το περιεχόμενο των συζητήσεών τους. Αλλά από την άλλη, πολλά από τα μέλη της Μπίλντερμπεργκ είναι ιδιοκτήτες ΜΜΕ.

Ο σχεδιασμός των Μπίλντερμπεργκ αναφέρεται στην ενοποίηση τριών οικονομικών αξόνων. Η Ευρώπη είναι ο ένας, η Αμερική ο δεύτερος και η Ασία ο τρίτος, με κοινό πρόγραμμα τον ολιγαρχικό ψπεριαλιστικό έλεγχο των χωρών του κόσμου και τη δημιουργία μιας παγκόσμιας υπερκυβέρνησης. Το σχήμα είναι απλό. Στην αρχή προωθείται η εμπορική ένωση των κρατών σε τρεις διαφορετικούς σχηματισμούς: Αμερικής, Ευρώπης και Ασίας, υπό την ηγεσία αντιστοίχως των ΗΠΑ, της Δ. Ευρώπης και της Ιαπωνίας, η περίφημη τριμελής επιτροπή στη συνέχεια έρχεται η νομισματική ένωση και ακόλουθα η πολιτική ένωση των κρατών. Τελικά δεν μένει τίποτα άλλο, παρά η ένωση των κρατών σε μια μονομερή παγκόσμια υπερκυβέρνηση.

Σήμερα, μετά την κατάρρευση του υπαρκτού σοσιαλισμού επηκολούθησε και η κατάρρευση του υπαρκτού καπιταλισμού, με αποτέλεσμα την παγκόσμια οικονομική κρίση, που προωθείται από το σωνιστικό τέρας, για να οδηγηθεί η ανθρωπότητα, κατ' αυτούς, στην παγκόσμια υπερκυβέρνηση και στον εκλεκτό της μεσσία, ο οποίος δήθεν θα αποδομήσει τις οικονομολογικές συνθήκες των κρατών,

για να τις «επανάδρυσεν», επιβάλλοντας στυγνή παγκόσμια δικτατορία και ενοποίηση των θρησκειών στην πανθηρσεία του ΜΡΑ, του δυσωνύμου Εωσφόρου. Ήδη προωθούνται διά δήθεν ειρηνικούς σκοπούς οι συνδιασκέψεις των εκπροσώπων των διαφόρων θρησκειών και διαφημίζεται μετ' επιτάσεως η ψευδώνυμος άποψη ότι όλες οι θρησκείες οδηγούν δήθεν στην αλήθεια και κατέχουν μέρος αυτής.

Η δράσις του εκτελεστικού οργάνου των Μπίλντερμπεργκ ως σιδηρού βραχίονα του διεθνούς Σωνισμού αποτελεί κίνδυνο για την αλλοίωση και την απομείωση της εθνικής μας ανεξαρτησίας, κυριαρχίας και ιδιοπροσωπίας. Απόλυτη απόδειξις τούτου η κατά το έτος 1993 σε προηγούμενη συνδιάσκεψη στον ίδιο χώρο «προφητική» ρήσις του τότε υπουργού Εξωτερικών των ΗΠΑ Κριστοφερ ότι σε δύο μήνες θα έκανε τη δεδηλωμένη η τότε κυβέρνηση, που μάλιστα «φιλοξενούσε» τη διάσκεψη.

Και το ΚΚΕ κατά της Λέσχης

Χαρακτηριστική είναι η ανακοίνωση του Γραφείου Τύπου του ΚΚΕ στις 8 Μαΐου 2009, με την οποία ασκείται κριτική στον πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ για τα όσα περί διαφάνειας διακηρύσσει κατά καιρούς.

«Μια και ο κ. Παπανδρέου μιλάει διαρκώς για διαφάνεια, καλό θα είναι να πει στους ψηφοφόρους του ΠΑΣΟΚ και στο λαό, τι συζητάνε στη Λέσχη Μπίλντερμπεργκ, όταν μαζεύονται, αυτός και στελέχη του ΠΑΣΟΚ, μαζί με τον κ. Καραμανλή και με τους εκπροσώπους του παγκόσμιου ιμπεριαλισμού», αναφέρεται στην ανακοίνωση του ΚΚΕ.

Καλό είναι να υπενθυμίσουμε ότι, όταν ο αείμνηστος πρόεδρος της ΧΔ Νικόλαος Ψαρουδάκης έγραφε και ομιλούσε για το ρόλο των σκοτεινών δυνάμεων, ανάμεσα στις οποίες και η Λέσχη Μπίλντερμπεργκ, δεν ήταν λίγοι εκείνοι που τον χαρακτηρίζαν ως φαντασιόληπτο και συνωμοσιολόγο! Σήμερα όμως, μόνο οι εθελουφλούντες και οι έχοντες συμφέρον δεν αγωνίζονται εναντίον τέτοιων οργανώσεων.

Το πρωτογενές κοινοτικό δίκαιο

του Ηλία Νικολόπουλου
Καθηγητή Παντείου Παν.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση σήμερα είναι ένας υπερεθνικός οργανισμός, στον οποίο μετέχουν κυρίαρχα κράτη, αν και μεταβίβασαν σε αυτόν ένα τμήμα της κυριαρχίας τους, παραμένουν «κύριοι των Συνθηκών». Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν είναι ούτε ομοσπονδία κρατών, ούτε ομοσπονδιακό κράτος. Η Ξεκίνησε από μια απλή ομοσπονδία κρατών, που απέκτησε στην πορεία δύο στοιχεία ομοσπονδιακού κράτους α) την ανεξαρτησία των οργάνων της από τις κυβερνήσεις των κρατών-μελών και β) την άμεση ισχύ των κανονιστικών πράξεων των οργάνων αυτών στα κράτη-μέλη. Στο σημείο αυ-

κράτος, στο οποίο το εκλογικό του σώμα ασκεί και εκφράζει τη λαϊκή κυριαρχία, η οποία και αποτελεί το θεμέλιο του πολιτεύματος, σύμφωνα με το άρθρο 1 του Συντάγματός μας, θα μετατραπεί σε καντόνι, χώρα, πολιτεία ενός ομοσπονδιακού κράτους, στο οποίο υπερισχύει το Ομοσπονδιακό Σύνταγμα. [Βλέπε «Ευρωπαϊκή Συνταγματική Συνθήκη» ή Συνθήκη της Λισαβώνας σήμερα, που τροποποιεί την τροποποιημένη Συνθήκη του Μάαστριχτ έναντι των τοπικών συνταγμάτων].

Μια τέτοια μετατροπή μπορεί θεωρητικά να γίνει έξω από τα πλαίσια του αυστηρού Ελληνικού Συντάγματος με επανάσταση ή πραξικόπημα (εναντίον του

όταν έχουν διαφορετική ρύθμιση, έναντι των κοινών νόμων και όχι και έναντι των συνταγματικών δικαιωμάτων...».

Απαιτείται αναθεώρηση Συντάγματος;

Στη Γαλλία ο συνταγματικός νόμος της 1ης Μαρτίου 2005 αναθεώρησε το Σύνταγμα της, για να επιτρέψει την κύρωση της Ευρωπαϊκής Συνταγματικής Συνθήκης, που αργότερα απορρίφθηκε από τον γαλλικό λαό, προσθέτοντας (άρθρο 2) στο άρθρο 88 παρ. 1 την ακόλουθη δεύτερη παράγραφο: «Αυτή (η Δημοκρατία) μπορεί να μετέχει στην Ευρωπαϊκή Ένωση υπό τους όρους, οι οποίοι προβλέπονται από τη Συνθήκη για τη θέσπιση ενός Ευρωπαϊκού Συντάγματος για την Ευρώπη, που υπογράφηκε στις 29.10.2004». Επίσης, το άρθρο 23 παρ. 1 εδάφιο γ' του θεμελιώδους Νόμου της Γερμανίας προβλέπει ρητά την αναθεώρησή του από τα όργανα και με τους περιορισμούς του άρθρου 79 παρ. 2 και 3 αυτού, στην περίπτωση της αντίθεσής του με το κοινοτικό δίκαιο.

Είναι επομένως αυτονόητο ότι η Ε.Ε. παραμένει μια ενισχυμένη με τα δύο στοιχεία που αναφέραμε ομοσπονδία κρατών ή άλλως ένα «μερικό ομοσπονδιακό κράτος», στο οποίο τα κράτη-μέλη παραμένουν κύρια των Συνθηκών και στο οποίο το κοινοτικό δίκαιο έχει υπερνομοθετική αλλά υποσυνταγματική ισχύ. Τούτο ισχύει στην Ελλάδα βάσει της γενικής αρχής-αποδοχής της δυαδικής θεωρίας περί των σχέσεων του Διεθνούς Δικαίου (στο οποίο υπάγεται και το κοινοτικό δίκαιο) με το εσωτερικό δίκαιο που καθιερώθηκε στο άρθρο 28 παρ. 1 του ισχύοντος Ελληνικού Συντάγματος με δύο εξαιρέσεις, που περιλήφθηκαν στις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου αυτού. Συγκεκριμένα, οι κανόνες του Διεθνούς (και κοινοτικού εν προκειμένω) Δικαίου από την επικύρωσή τους με νόμο υπερισχύουν κάθε αντίθετης διάταξης Νόμου (άρθρο 28 παρ. 1) και φυσικά όχι του Συντάγματος, το οποίο και δεν επιτρέπει την αναθεώρησή του από τα όργανα της Ε.Ε. σύμφωνα με το άρθρο 110 αυτού.

τό πρέπει να τονιστεί ότι το τρίτο και θεμελιώδες στοιχείο ενός ομοσπονδιακού κράτους, που είναι η υπεροχή του Ομοσπονδιακού Συντάγματος απέναντι στο δίκαιο των κρατών-μελών, δεν υφίσταται μέχρι σήμερα, γιατί το κοινοτικό δίκαιο υπερέχει του υποσυνταγματικού-εθνικού δικαίου των κρατών-μελών και όχι του Συντάγματός τους. Αν υπήρχε και το τρίτο στοιχείο, όπως ορισμένοι αδαείς ή εκ του πονηρού σκόπιμα υποστηρίζουν, η Ελλάδα δεν θα υφίστατο ως ανεξάρτητο ενιαίο κράτος (από τότε;), αλλά θα είχε μετατραπεί ή θα μετατραπεί σε ελβετικό καντόνι ή σε γερμανική χώρα ή σε αμερικάνικη πολιτεία, στις οποίες το Ομοσπονδιακό Σύνταγμα υπερισχύει του Συντάγματος του καντονιού, της γερμανικής χώρας και της αμερικάνικης πολιτείας.

Ελλάδα ενιαίο ανεξάρτητο κράτος και όχι καντόνι

Με άλλες λέξεις, η Ελλάδα θα από ενιαίο, ανεξάρτητο

οποίοι οι πολίτες δικαιούνται και υποχρεούνται να αμυνθούν), δεδομένου ότι υπό το καθεστώς της ισχύουσας περιορισμένης-έμμεσης δημοκρατίας όχι μόνο στην Ελλάδα, ο λαός και κάθε λαός κάθε κράτους-μέλους της Ε.Ε. αυτοπεριορίζεται με το Σύνταγμα του και δεν μπορεί να θίξει τη μορφή του πολιτεύματος αλλά και τον σκληρό πυρήνα των διατάξεών του. (Τούτο ισχύει για τη συντριπτική πλειοψηφία των κρατών-μελών της Ε.Ε. που έχουν αυστηρά Σύνταγματα, όπως η Ελλάδα).

Εν προκειμένω είναι σημαντική η με αριθμό 29/2005 απόφαση της Ολομέλειας του Αρείου Πάγου (Νοβ 53, 1104 επ.), η οποία νομολόγησε ότι οι διατάξεις του άρθρου 104 του Συντάγματος του 1952 και 117 παρ. 1 του Συντάγματος του 1975 δεν αντίκεινται στις περί ισοκτισίας διατάξεις του άρθρου 1 του πρώτου πρόσθετου πρωτοκόλλου στην ΕΣΔΑ, «εφόσον από τις διατάξεις του άρθρου 28 του τελευταίου Συντάγματος προκύπτει ότι οι διεθνείς συμβάσεις υπερισχύουν μόνον,

και απέναντι στο ελληνικό σύνταγμα

Ρήτρες για τον περιορισμό της λαϊκής κυριαρχίας

Όσον αφορά το πρωτογενές κοινοτικό δίκαιο, το δικαιο δηλαδή των ιδρυτικών Συνθηκών της τότε ΕΟΚ, όπως έχουν τροποποιηθεί και ισχύουν σήμερα με την τρο-

πος Ε.Ε., που καθιστούν απίλοους υπαλλήλους τους εκπροσώπους της εκτελεστικής εξουσίας Έλληνες υπουργούς και η κατοχύρωση των δικαιωμάτων του ανθρώπου, όπως διασφαλίζονται από τα αντίστοιχα άρθρα του Συντάγματός μας (κυρίως τα άρθρα 4 μέχρι 25, προκειμένου για τα στο-

της δυνατότητας υπέρσχυσης κοινοτικών οδηγιών του Ελληνικού Συντάγματος μόνο σοβαρή έλλειψη στοιχειωδών νομικών γνώσεων αποδεικνύουν και θα συντελέσουν στη γελοιοποίηση της χώρας και διεθνώς. Ανεξάρτητα από τα προεκτεθέντα, οι διατάξεις των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου

ρον, β) διαφύλαξη των συνταγματικά κατοχυρωμένων δικαιωμάτων του ανθρώπου —προϋπόθεση που δεν τηρείται από ορισμένες διατάξεις του Ευρωπαϊκού Συντάγματος, γ) σεβασμός στις βάσεις του δημοκρατικού πολιτεύματος— και αυτή η προϋπόθεση δεν τηρείται από τις διατάξεις του «Ευρωπαϊκού Στάγματος», δ) αρχή της ισότητας και ε) αρχή της αμοιβαιότητας.

Απόρριψη, καταψήφιση από τη Βουλή

Είναι αυτονόητο ότι η Ελληνική Βουλή οφείλει να απορρίψει στο σύνολό του ή τουλάχιστον να επιφυλαχθεί και να μην κυρώσει όσες διατάξεις της Συνθήκης της Λισαβώνας προσβάλλουν και δεν πληρούν έστω και μία από τις αναγραφόμενες στο άρθρο 28 παρ. 3 προϋποθέσεις.

Σε κάθε περίπτωση ο κοινός νομοθέτης —η Ελληνική Βουλή— δεν μπορεί ούτε έχει αρμοδιότητα να ψηφίσει-κυρώσει οποιαδήποτε διάταξη πρωτογενούς ενωσιακού δικαίου έρχεται σε αντίθεση με το Σύνταγμα. Είναι πρόδηλο ότι η Ελληνική Βουλή όπως και η Κυβέρνηση είναι συντεταγμένα όργανα του κράτους και δεν έχουν άλλες αρμοδιότητες από αυτές που τους χορηγεί το Ελληνικό Σύνταγμα, το οποίο δεν δίδει το δικαίωμα αναθεώρησής του με οποιαδήποτε διεθνή σύμβαση, αλλά χορηγεί δικαίωμα αναθεώρησης σε δύο Βουλές με την έμμεση συμμετοχή του ελληνικού λαού και αποκλείει την αναθεώρηση του σκληρού πυρήνα του ακόμη και από το εκλογικό σώμα τον υπό στενή έννοια λαό. Από τα παραπάνω συμπεραίνεται ότι μόνο με την προβλεπόμενη από το ίδιο το Σύνταγμα διαδικασία οι διατάξεις αυτού, οι οποίες επιτρέπεται από το ίδιο το Σύνταγμα να αναθεωρηθούν μπορούν να προσαρμοστούν με το πρωτογενές κοινοτικό-ενωσιακό δίκαιο, όπως άλλωστε συμβαίνει στα άλλα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, π.χ. Γαλλία, σύμφωνα με τις δύο τελευταίες συνταγματικές αναθεωρήσεις.

(Απόσπασμα της εισήγησης του κ. Νικολόπουλου στη δημοσίευση της Χ.Δ. για την Ε.Ε.)

ποποιημένη συνθήκη του Μάαστριχτ και όπως θα τροποποιηθούν με την υπό κύρωση Συνθήκη της Λισαβώνας, ρητά ορίζεται από τις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου 28 του Συντάγματος, ότι για να μεταβιβάσουν αρμοδιότητες των ελληνικών κρατικών οργάνων σε διεθνείς οργανισμούς, εν προκειμένω στα θεσμικά όργανα της ΕΕ, αλλά και για να περιοριστεί η εθνική κυριαρχία με νόμο απαιτείται η συνδρομή πέντε προϋποθέσεων-ρητρών. Άλλως η μεταβίβαση αρμοδιοτήτων σε ξένα όργανα ή ο περιορισμός της εθνικής κυριαρχίας δεν μπορεί να ισχύσει (και συνεπώς οι Έλληνες βουλευτές πρέπει να καταψηφίσουν μια τέτοια Συνθήκη). Μεταξύ των προϋποθέσεων που απαιτείται η συνδρομή τους, για να περιοριστεί η εθνική κυριαρχία, είναι να μην θίγονται με την υπερψήφιση από την Ελληνική Βουλή της Συνθήκης (βλέπε Συνθήκη της Λισαβώνας) οι βάσεις του δημοκρατικού πολιτεύματος, τις οποίες και θίγει το «δημοκρατικό έλλειμμα» με την ηπιότερη διατύπωση, που υπάρχει στα θεσμικά όργανα της Ε.Ε. αλλά και τα άρθρα περί αποκλειστικών και συντρέχουσών αρμοδιοτήτων

μικά και κοινωνικά δικαιώματα, στα οποία και περιλαμβάνεται η διάταξη του άρθρου 14 παρ. 9 περί βασικού μετόχου) και δεν διασφαλίζονται από την ελληνική και σκόπιμα ανεπαρκή Χάρτα των θεμελιωδών δικαιωμάτων, που περιέχεται στο «Ευρωπαϊκό Σύνταγμα».

Άρθρο 28 και πρωτογενές κοινοτικό δίκαιο

Στο σημείο αυτό πρέπει να καταστεί σαφές ότι το άρθρο 28 δεν ρυθμίζει τις σχέσεις του κοινοτικού δικαίου με το Ελληνικό Σύνταγμα, όπως λανθασμένα υποστηρίζεται αλλά προσδιορίζει τις προϋποθέσεις που το πρωτογενές κοινοτικό δίκαιο πρέπει να τηρήσει, ώστε να ισχύσει παράλληλα με το Σύνταγμα με την αποδοχή του από την ελληνική Βουλή, εφόσον δεν προσκρούει σε αυτό. Αντίθετα, για το παράγωγο κοινοτικό δίκαιο (κοινοτικές οδηγίες κ.λπ.) ορίζεται ρητά η υπερνομοθετική αλλά υποσυνταγματική ισχύς του (άρθρο 28 παρ. 1 Συντ.), ώστε τα αναγραφέντα στον Τύπο περί προδικαστικού ερωτήματος στο ΔΕΚ (Δικαστήριο Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων) περί

28 δεν εξουσιοδοτούν τον κοινό νομοθέτη να αναθεωρεί το Σύνταγμα κατά την κύρωση μιας Διεθνούς Συνθήκης, εν προκειμένω κατά την κύρωση της Συνθήκης της Λισαβώνας, και είναι αυτονόητο ότι οι μεταβιβαζόμενες αρμοδιότητες πρέπει να ασκούνται από τα διεθνή όργανα, εν προκειμένω από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, το Συμβούλιο κ.λπ., με τους ίδιους περιορισμούς με τους οποίους ασκούνται από τα ελληνικά όργανα. Στην Ελλάδα, όπως και σε κάθε κράτος που έχει αυστηρό Σύνταγμα με αυξημένη τυπική ισχύ απέναντι στους νόμους και στο διεθνές δικαιο (συμβατικό και εθιμικό), δεν νοείται η ύπαρξη κανόνα δικαίου με οποιαδήποτε μορφή, που να είναι υπέρτερης ισχύος από το Σύνταγμα.

Η επιτρεπόμενη με τις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου 28 εφαρμογή παράλληλα με το ισχύον Σύνταγμα και μέσω αυτού ισχύς του πρωτογενούς κοινοτικού-ενωσιακού δικαίου επιτρέπεται υπό τις πέντε προϋποθέσεις-ρήτρες, που οι παράγραφοι αυτές αναφέρουν και οι οποίες είναι α) σπουδαίο εθνικό συμφέ-

ΠΟΝΤΟΣ ΤΗΣ ΡΩΜΙΟΣΥΝΗΣ 1919-2009

Μιά αξιολογή εκδήλωση της «ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ»

Τη 10η Μαΐου (17.00-22.30) τὰ εκπαιδευτήρια «Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ» (Γυμνάσιο Ἀμαρουσίου) πραγματοποιήσαν εκδηλώσεις αφιερωμένες στην ιστορία και τον πολιτισμό τῶν Ποντίων, μέ πλουσιώτατο πρόγραμμα καί πολύ μεγάλη συμμετοχή μαθητῶν, γονέων καί Ποντίων ἀπό ὁλόκληρο τό Λεκανοπέδιο.

Τό δεύτερο μέρος τῶν ἐκδηλώσεων ἦταν ἀφιερωμένο στή Γενοκτονία τῶν Ποντίων μέ υπεύθυνους εισηγητές ἐπιστήμονες καί ἐρευνητές, ὅπως ὁ Βλάσης Ἀγτζίδης, δρ. Ἱστορίας καί συγγραφέας, ὁ Χάρης Τοιρκινίδης, ἐρευνητής καί συγγραφέας, καί ἡ Χαρά Γαλανοῦ, νομικός, ἐγκληματολόγος. Ἀνέπτυξαν μέ σεβασμό στήν Ἱστορία ἀλλά

Τό πρόγραμμα τῶν ἐκδηλώσεων περιλάμβανε μιά περιήγηση σέ ἕνα ποντιακό χωριό, μέ σκηνές, προβολές ἢ «περίπτερα» ἀφιερωμένα στή θρησκευτική ζωή, τήν καθημερινή ζωή, στήν ἐκπαίδευση, τή μουσική, τήν οἰκονομία καί τήν ἱστορία τοῦ Πόντου, μέ αὐθεντικά ἐκθέματα καί ἀντικείμενα ἀλλά καί ἐξοχίστως ἀλλά καί ἀξιοθαύμαστες εἰκονογραφικές παραστάσεις, χορούς, δρώμενα καί παιχνίδια. Εἰδικές ἐκθέσεις βιβλίων καί ἐνδυμάτων συμπλήρωναν τό «πανόραμα» τῆς ποντιακῆς ζωῆς.

Σέ εἰδικά κατασκευασμένο παρεκκλήσι τοῦ νέου ἁγίου Γεωργίου (Καρολίδη) τοῦ Ὁμολογητῆ ὑπῆρχαν ἱερά λείψανά του γιά προσκύνημα.

καί μέ πλούσιο βιογραφικό ὕλικό, τό θέμα: «Γενοκτονία: μιά ἀναγνωρισμένη ἀλλά ἄγνωστη ἱστορία».

Τίς πολύ ἐνδιαφέρουσες εἰσηγήσεις καί προβολές συμπλήρωσαν παρεμβάσεις τῶν συμμετεχόντων, πού κατέκλυσαν τή μεγάλη αἴθουσα καί τούς χώρους τῆς αὐλῆς.

Συγχαίρουμε τήν «Ελληνική Παιδεία» (διεύθυνση, καθηγητές καί ἰδιαιτέρα τούς μαθητές) ἀλλά καί τούς υπεύθυνους καί ἀγωνιστές εισηγητές, πού μέ συνέπεια ὑπηρετοῦν τήν Ἱστορία, τήν Πατρίδα καί τήν Παιδεία. Συγχαρητήρια!

«Ἡ Ρωμιόσυνη κι ἄν πέρασεν, ἀνθεὶ καί φέρειν κι ἄλλο».

Θ. Κουρταλίδης

ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΩΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ

‘Από τήν ἐκδήλωση τῆς ‘Ομάδας πρωτοβουλίας ‘Επιστημόνων καὶ τῶν ἐκδόσεων ΑΡΜΟΣ

Πραγματοποιήθηκε τὴν 7η Μαΐου 2009 στὴ Στοά τοῦ θιβλίου μιά πολὺ ἀξιόλογη ἐκδήλωση με θέμα «Τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν καὶ εἰσηγητὲς ἐξαιρετοῦς ἐπιστήμονες, καθηγητὲς Πανεπιστημίου καὶ συγγραφείς, οἱ ὁποῖοι μάλιστα δὲν ἦταν τῆς εἰδικότητος τῶν θεολόγων.

Τὴ διοργάνωση τῆς ἐκδηλώσεως, πού παρηκολούθησε πλῆθος κόσμο, ἐκπρόσωπος τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἄρχιερεῖς, εἶχαν ἡ Ὁμάδα Πρωτοβουλίας Ἐπιστημόνων γιὰ τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν καὶ οἱ ἐκδόσεις ΑΡΜΟΣ, ἐνῶ τὸ συντονισμό τῶν εἰσηγητῶν εἶχε ὁ ὁμότιμος καθηγητὴς τῆς Νομικῆς τῶν Πανεπιστημίων Θράκης καὶ Στρασβούργου Νικήτας Ἀλιπράντης, εἰδικός σὲ θέματα Ἐργατικῶν Δικαίου καὶ πρᾶγμα γινώμων σὲ Συμβούλιό τῆς Εὐρώπης.

Νομικὲς διευκρινήσεις καὶ προτάσεις γιὰ τὸ μάθημα

Στὴν εἰσαγωγικὴ τοῦ ὁμιλίου ὁ καθηγητὴς Ν. Ἀλιπράντης ἔδωσε ὁριζόμενες πληροφορίες γιὰ τίς νομικὲς ἀποψεις πού ἐκφράζονται στὴν Εὐρώπη σχετικὰ μετὰ τὴ διδασκαλία τῶν Θρησκευτικῶν καὶ τὸ δικαίωμα τῶν πολιτῶν νὰ τὴ δεχθῶν ἢ ὄχι. Δέχθηκε κατ' ἄρχην, ὅτι τὸ μάθημα εἶναι γνωστικό, ὅπως καὶ τὰ ἄλλα μαθήματα, ὥστε νὰ ἐπιβάλλεται ἡ ὑποχρεωτικότητά του. Ἀναφερόμενος σὲ δικαίωμα τῶν γονέων νὰ ζητοῦν, ἐνδεχομένως, ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὸ μάθημα, ὑποστήριξε ὅτι εἶναι ἀναγκαίᾳ εἰδικὴ ἔθνικὴ ρύθμιση, πού νὰ ἐκφράζει ἀφ' ἑνὸς τὸ σεβασμὸ τῆς βούλησής τους (τῶν πεποιθησεῶν τους) σὲ σχέση μετὰ τὴν ἀγωγή τοῦ παιδιοῦ καὶ ἀφ' ἑτέρου τῶν δικαιωμάτων τοῦ παιδιοῦ, ὡς ἀνθρώπου πού δὲν πρέπει αὐθαίρετα νὰ στερηθεῖ βασικῆς σημασίας ἀγαθὰ γιὰ τὴ ζωὴ του, ὅπως εἶναι ἡ ἀκόλυπη κοινωνικὴ καὶ πολιτιστικὴ συμμετοχὴ τοῦ στὴν πολιτιστικὴ κοινότητα καὶ εἰδικὰ τὴ χριστιανικὴ παιδεία καὶ παράδοση.

Ἄσκησε κριτικὴ στίς ἐνέργειες τοῦ ΥΠΕΠΘ, τοῦ Συνηγόρου τοῦ Πολίτη καὶ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Δικαστηρίου, πού οἱ κρίσεις του περιέχουν καὶ ἀμφισβητήσιμες πολιτικὲς σκοπιμότητες. Τόνισε ἐξ ἄλλου ὅτι ἡ θρησκευτικὴ ἐλευθερία τοῦ πολίτη-γονεῶν κατοχυρώνει κατὰ πρῶτον τὴν ἀδέσμευτὴ ἐκφραση τῶν πεποιθησεῶν του (θετικὰ), ἐνῶ τὸ δικαίωμα ἀποσιώπησής τους (ἀρνητικὰ) θὰ πρέπει νὰ στηρίζεται σὲ βασίμως λόγους πού ἐξασφαλί-

ζουν προσωπικὸ συμφέρον.

Ὁ εἰσηγητὴς ὑποστήριξε ἀκόμη ὅτι ἡ «οὐδέτερη» θρησκευολογικὴ ἐνημέρωση, πού ὅπως λένε κάποιοι «δὲν καλλιεργεῖ τὴ μισαλλοδοξία», στοὺς μικροὺς μαθητὲς προκαλεῖ σύγχυση, ὅπως ἀποκαλύπτει ἡ παιδαγωγικὴ προσέγγιση τοῦ θέματος. Ἀφετηρία τῆς θρησκευτικῆς διδασκαλίας ἀπὸ παλιὰ εἶναι μιά συγκεκριμένη θρησκεία (τῆς Κοινότητος), γιὰ νὰ μπορεῖ ὁ μαθητὴς ἐπειτα νὰ κατανοήσῃ καὶ ἄλλες θρησκείες καὶ νὰ πάρει ὠριμότερες προσωπικὲς ἀποφάσεις. Οὕτε, ὅπως εἶπε, ὁ θρησκευολογικὸς χαρακτήρας τοῦ μαθητῆτος ἐξασφαλίζει τὴν ὑποχρεωτικότητά του.

Τέλος, ὁ καθηγητὴς Ν. Ἀλιπράντης πρότεινε τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν νὰ ὀνομαστῇ «Μάθημα Ἐρθόδοξου Χριστιανικοῦ Πολιτισμοῦ», χωρὶς ἐξωραϊσμούς καὶ συγκαλύψεις. Ἐνα τέτοιο μάθημα ὁμοῦ δὲν θὰ ἔχει σχέση μετὰ τὸ ἰδεολόγημα τοῦ «Ἐλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ». Ἐνα μάθημα ὀρθόδοξου χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ θὰ εἶναι ὑποχρεωτικό καὶ ἐνδιαφέρει κάθε Εὐρωπαϊο πολίτη καὶ ὄχι μόνο.

Ἄσκηση αὐτοσυνειδησίας καὶ κατανόησης τοῦ πολιτισμοῦ μας

Στὴ συνέχεια, ὁ Ν. Ζίας, ὁμότιμος καθηγητὴς Πανεπιστημίου γιὰ τὴ Βυζαντινὴ Τέχνη, ἀφοῦ ἐξέφρασε ἐπιφυλάξεις γιὰ τὴν προτεινόμενη νέα ὀνομασία τοῦ μαθήματος, δέχτηκε ὅτι τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν ἔχει θέθια γνωστικό χαρακτήρα, ἀλλὰ ἀνταποκρίνεται καὶ σὲ ἄλλες βαθύτερες ἀνάγκες τοῦ νέου ἀνθρώπου, γιὰτὶ ἀπαντᾷ π.χ. σὲ ὑπαρξιακά του ἐρωτήματα. Προηγείται ἡ θρησκευτικὴ ἀγωγή καί, ὅπως τόνισε ἄλλοτε καὶ ὁ Ε. Παπανούτσος, «ἐπειτα γινόμεστε μόνοι μας ὅ,τι γινόμεστε».

Ἐξάλλου, τὸ μάθημα παρέχει γνώσεις, σὲ σχέση μετὰ τὴ ζωὴ τῶν Ἑλλήνων, γιὰ τίς συνθήσεις καὶ τοὺς τρόπους πού βιώνουν τὸν ἐπίσθιο κύκλο ἐορτῶν καὶ δρωμένων τῆς ὀρθόδοξης χριστιανικῆς ζωῆς. Χωρὶς τὴ διδασκαλία τῶν Θρησκευτικῶν ἀγνωστέμε ὅσα γίνονται γύρω μας, ἀποκοπτόμαστε ἀπὸ τίς ρίζες μας, γινόμεστε μιά ὁμοιογενῆς μάζα μέσα στὴν παγκοσμιοποίηση.

Δὲν πρέπει νὰ στερήσουμε τὸ παιδί πό τὴ γνώση τῆς πίστεως, τῆς ἱστορίας, τῆς τέχνης, τῶν ἔργων τῶν ἐκφραστῶν τῆς ὀρθόδοξης μαρτυρίας. Ὅλα αὐτὰ θὰ τὸ βοηθῆ-

σούν νὰ κατανοήσῃ καὶ νὰ ἐρμηνεύσῃ καλύτερα τὴν τέχνη καὶ τὸν πολιτισμὸ μας ἀπὸ τὸ Βυζάντιο ὡς σήμερα. Γιὰ τοὺς Ἑλλήνες τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν γίνεται ὁδὸς αὐτοσυνειδησίας καὶ γιὰ τοὺς ξένους τρόπος κατανόησης τοῦ πολιτισμοῦ μας, τῶν κατοίκων τῆς Ἑλλάδος.

Μάθημα τῆς ἐξέλιξης τῆς ταυτότητος τῶν Ἑλλήνων

Ὁ Κ. Ζουράρις, πολιτειολόγος, μετὰ τὸ γνωστὸ του ὕψος, ἀναφέρθηκε διαχρονικὰ στὴ σχέση τῶν Ἑλλήνων (καὶ ὄχι μόνον) μετὰ τὴ θρησκευτικὴ βίωμα καὶ τὸ «ιερόν», πού ἀποτελοῦσε πυρῆνα ἀκόμη καὶ τῆς πό θαυμαστῆς Δημοκρατίας τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, τῆς ἀθηναϊκῆς. Εἶπε χαρακτηριστικά ὅτι κάποιοι εὐρωλιγούρηδες ἢ ἀνιστόρητοι καὶ ἀνίδεοι, δὴθεν προοδευτικοί, θὰ μᾶς ἀπαγορεύσουν καὶ τὸ ρῆμα «ἐνθουσιασμοί» (ἐν+θεός). Ὑπενθύμισε τὴν ποίηση καὶ τὰ λόγια τοῦ Ἐλύτη: «Μνήμη τοῦ λαοῦ μου, σὲ λένε Πίνδο, σὲ λένε Ἄθω», πού παραπέμπουν στὸν Ἀκάθιστο Ὕμνο καὶ τὸν χριστιανικὸ βυζαντινὸ πολιτισμὸ.

Ἀφοῦ ἀναφέρθηκε στὴ στάση τῆς Γαλλικῆς (λαϊκῆς) πολιτείας ἐναντὶ τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν καὶ σὲ σεβασμὸ τῶν Γάλλων ἐναντὶ τοῦ θρησκευτικοῦ

Μόλις κυκλοφόρησε ὁ «Ο.Τ.» τῆς 8 Μαΐου

Κυκλοφόρησε (8 Μαΐου) τὸ νέο φύλλο τοῦ «Ἐκδοξόξου Τύπου». Μεταξὺ ἄλλων περιέχει καὶ τὰ ἐξῆς: «Ἀνάγκη ἀλλαγῆς στρατηγικῆς» τοῦ Μητροπολίτου Κυρηναίας κ. Παύλου· «Ἀμετανόητος καὶ ἀλαζονικός ὁ πρῶτος Ἀττικῆς κ. Παντελεήμων»· «Ἰδοὺ καιρὸς ἀποκαταστάσεως τῆς ἀδικίας»· «Τὸ ἐπίμαχον πρόβλημα τῆς ἀναγνώσεως τῶν εὐχῶν»· «Οἱ ἅγιοι Κύριλλος καὶ Μεθόδιος, οἱ ἱεραπόστολοι τῶν Σλάβων»· «Διπλωματικοὶ ἐλιγμοί»· «Κακὲς τυπα δικαιώματα»· «Τρέχουν αἱ προθεσμίαι διὰ τὴν καθαίρεσιν τοῦ πρώην Ἀττικῆς κ. Παντελεήμωνος».

Κυκλοφορεῖ μέσῳ τῶν περιπτέρων καὶ στὰ γραφεῖα τοῦ «Ο.Τ.» Κάνιγγος 10, τηλ.: 210-3816206.

ἐορτολογίου, χαρακτήρισε τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν ὡς «Μάθημα τῆς ἀργόσυρτης ἐξέλιξης τῆς ταυτότητος τῶν Ἑλλήνων».

Ἀπὸ τὸν Ἡρόδοτο (βλ. «Ἡθεα Ὀμότροπα») μέχρι σήμερα ἡ πολιτικὴ κοινότητα ἐνδιαφέρεται ἐντονα γιὰ μιά κοινότητα ἠθῶν, ἐθίμων καὶ πίστεων, πού συγκροτοῦν καὶ συγκροτοῦν τὴν ἐνότητα ἑνὸς λαοῦ. Ὅμως σήμερα, ὅπως εἶπε, Ἀμερικανοὶ καὶ ΝΑΤΟ θέλουν νὰ μᾶς διαλύσουν ὡς ἕθνος καὶ πολιτιστικὴ ὄντοτητα καὶ στρέφονται κατὰ τῆς Ὀρθοδοξίας. Τὸν ἴδιο δρόμο ἀκολουθεῖ καὶ ἡ Ε.Ε., πού δὲν δέχτηκε μνηεῖα τοῦ Χριστιανισμοῦ στὴ Συνταγματικὴ τῆς Συνθήκης. Δὲν πρέπει νὰ ξεχνᾶμε, κατέληξε, ὅτι οἱ Δυτικοί, πού τὸ 1204 ἄλωσαν καὶ κατέστρεψαν τὴν Κωνσταντινούπολη, οἱ ἴδιοι ἀκριβῶς καὶ σήμερα ἐπιχειροῦν νὰ βιάσουν τὴν ἑλληνικὴ πολιτικὴ καὶ πολιτισμικὴ ὑπαρξὴ μας καὶ ἀνεξαρτησία.

Πολιτισμὸς Ὀρθοδοξίας, τῶν προσώπων καὶ τῆς Κοινότητος

Ὁ Μαρίνος Καραῆς, ὁμότιμος καθηγητὴς Νομικῆς τοῦ Παν/μίου Θεσσαλονίκης καὶ ἀντεπιστάμενος μέλος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, ἀναφέρθηκε σὲ νομικὲς καὶ συνταγματικὲς διατάξεις τῆς διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν ἀλλὰ καὶ σὲ χαρακτηρισμούς τοῦ περιεχομένου του.

Σχετικὰ μετὰ τὴν ὑποχρεωτικότητα ἢ προαιρετικότητα τοῦ μαθήματος, εἶπε ὅτι αὐτὴ ἐξαρτᾶται τόσο ἀπὸ τὸ Σύνταγμα, ὅσο καὶ ἀπὸ τὴν οὐσία καὶ τὸν χαρακτήρα τοῦ μαθήματος.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρο 16 τοῦ Συντάγματος ὑποχρεωτικὴ καλλιέργεια τῆς «θρησκευτικῆς συνειδησίας» νοεῖται κυρίως ὡς καλλιέργεια τῆς «ἐμπικρατοῦσας» θρησκείας, δηλαδὴ τῆς Ὀρθοδοξίας. Δὲν εὐσταθεῖ ὅπως εἶπε, ἡ εὐρεία ἐρμηνεία τοῦ ἄρθρου, πού παραπέμπει σὲ κάθε ἄλλη θρησκεία.

Ἐξάλλου, ἡ θρησκευτικὴ ἐλευθερία ἀφορᾷ τὸ ἐνδιάθετο φρόνημα (θετικὰ ἢ ἀρνητικὰ) καὶ ὁ σεβασμὸς του δὲν ἀπαγορεύει τὴ διδασκαλία τοῦ μαθήματος.

Ἡ ἀποκλειστικὰ θρησκευολογικὴ προσέγγιση καὶ παιδεία ὁδηγεῖ στὴν ἰσοπέδωση καὶ εἶναι μιά ἰδεολογικὴ τάση εἰς ἐποχῆς, πού στοχεύει στὴ Νέα Τάξη καὶ τὴν Παγκοσμιοποίηση. Κινεῖται ἔξω ἀπὸ τὸ Σύνταγμα καὶ τείνει πρὸς ἕνα ἀγνωστικιστικὸ μῆδενισμό.

Τὸ μάθημα δὲν μπορούμε

νὰ τὸ χαρακτηρίσουμε αὐστηρὰ ὀμολογιακὸ (ἄρα πού προέκυψε μετὰ τὴν ἀνταρσία καὶ ὀμολογία τῶν προτεσταντῶν τὸν 16ο μ.Χ. αἰώνα), γιὰτὶ δὲν ἀναφέρεται μόνο στὰ δόγματα τῶν χριστιανικῶν ὀμολογιῶν.

Ὁ προσδιορισμὸς τοῦ μαθήματος ὡς κατηχητικὸ μέ ἱεραποστολικὴ προοπτικὴ στὸ σχολεῖο στενεύει τὸ εὖρος του. Ἐξάλλου, τὸ μάθημα δὲν εἶναι στενὰ ἠθικολογικό. Ἡ χριστιανικὴ ἠθικὴ ἔχει βιωματικὸ καὶ ὄχι ἰδεολογικὸν χαρακτήρα.

Τὸ μάθημα δὲν εἶναι οὕτε μόνο βιβλικό, γιὰτὶ ἐκτὸς τῆς Βίβλου, στηρίζεται καὶ στὴν ἱερὴ παράδοση. Κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο δὲν εἶναι μόνο μάθημα τῆς (Ὀρθόδοξης) Παραδόσεως.

Ἐάν τὸ μάθημα τὸ θεωρήσουμε πολιτιστικό, δὲν ἐμποδίζόμεστε ἀπὸ συνταγματικὲς ἀντιρρήσεις, ἐνῶ ὁ πολιτισμὸς ἀφορᾷ ὅλους, ἔστω καὶ ἂν ὁ πυρῆνας του θὰ εἶναι τὸ πνεῦμα τῆς Ὀρθοδοξίας.

Ὅμως τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν ὑπερβαίνει ὅλους τοὺς ἀναφερόμενους χαρακτηρισμούς. Εἶναι μάθημα μετὰ πολὺ εὐρεία σημασία «πολιτιστικό» καὶ δὲν ἀφορᾷ μόνο τοὺς χριστιανούς.

Πάντως ἡ Ὀρθοδοξία ὁδηγεῖ στὸ «ἐμεῖς», ἔχοντας ἀφετηρία τὴν Ἁγία Τριάδα, πού εἶναι ἀλληλοπεριχώρηση προσώπων. Στὴν Κοινότητα τοῦ «ἐμεῖς» συνδυάζονται ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ ἀγάπη.

Σὲ ἕνα «Μάθημα τοῦ Ὀρθόδοξου Χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ» θὰ ἦταν ἄξονες βασικοί, ἡ θρησκευτικὴ πίστη, ἡ λατρεία, ἡ ἱστορία, ἡ τέχνη, ἡ ἠθικὴ τοῦ ἀνθρώπου μετὰ ἕναν τρόπο πού θὰ ἀναβάθμιζε καὶ δὲν θὰ ὑποβάθμιζε τὸ μάθημα.

Κλεῖδα συλλογικῆς συνειδησίας, πολιτισμοῦ καὶ ἑλληνικῆς γλώσσας

Ὁ Σαράντης Καραῆς, στὴ συνέχεια, ἱστορικός καὶ συγγραφέας, μετὰ ἀφειρήνη τοῦ «Χριστός Ἄνστη» ἄσκησε κριτικὴ στὴν Εὐρωπαϊκὴ ἔνωση καὶ τὴν στρεβλὴν παιδεία τῆς Πολιτείας, καθὼς καὶ στὸν Συνήγορο τοῦ Πολίτη, πού ἀποφαίνεται γιὰ τὴ συλλογικὴ συνειδησία τῶν Ἑλλήνων, χωρὶς νὰ εἶναι ἀρμόδιος. Μόνο ὁ ἑλληνικὸς λαὸς θὰ μπορούσε νὰ ἐκφράσει τὴν στάση του ἐναντὶ τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν, μετὰ δημοψηφισμα, πού ὅμως οἱ πολιτικοὶ μας ἀποφεύγουν.

Ὁ εἰσηγητὴς ἀνέφερε καὶ πάλι (ὅπως καὶ στὸ βιβλίο του «Ἀλαλία», πρὸ πολλῶν

ἔτων) ὅτι ἐπιδιώκουν διάφοροι τὴν ἀποεθνικοποίηση καὶ ἀποθρησκοποίηση τοῦ λαοῦ, περιοριζόμενοι μόνο σὲ ἕνα εἶδος θρησκευτικοῦ τουρισμοῦ καὶ φολκλορισμοῦ. Ἐπιχειροῦν στὴν Ἑλλάδα ἕνα πρῶτο ἐγχείρημα κἀτάργησης τῶν ἰδιαιτεροτήτων καὶ μᾶς χειρίζονται ὡς πειραματόζωα.

Ἐπικαλούμενος τὴ διδασκαλία τῶν Θρησκευτικῶν στὰ νεανικά του χρόνια εἶπε ὅτι «Χριστὸς χωρὶς ἀγάπη εἶναι κόλαση». Ἐπειτα διεγύθηκε πῶς ἀπὸ τὸ Μαρξισμό καὶ τὸν Γκράμοι στράφηκε πρὸς τὸ Χριστιανισμό. Ἄν ὁ Μάρξ χαρακτήρισε τὴ θρησκεία «ἀνασασμὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ ὅμοιο τοῦ λαοῦ» (ἀνακούφιση ἢ ἀποκοίμηση) ὁ εὐροκομμουνιστὴς Α. Γκράμοι στὰ Τετράδια τῆς Φυλακῆς πρότεινε τὰ θρησκευτικὰ ὡς «τό πῶς ἀξιοσέβαστο στοιχεῖο τῆς ἰταλικῆς κουλτούρας». Ἐτοί ἀναζήτησε τὸ Χριστιανισμό ὁ συγγραφέας. Γιὰ νὰ ἐνισχύσει ἀκόμη τὴν ἀποψὴ ὅτι τὰ θρησκευτικὰ στὸ σχολεῖο εἶναι ἀπαραίτητα σὲ ὅλους, καὶ τοὺς μὴ Ὀρθόδοξους, ἀνέφερε τὴν περίπτωση δύο ἐθραϊόπουλων μαθητῶν του, πού αὐτόθουλα συμμετεῖχαν πλήρως στὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν, ἐνῶ ὁ πατέρας τους μετὰ ἐξαιρετικὴ ἐπιχειρηματολογία ἐκμυστηρευόταν στὸν ἴδιο ὅτι τὰ παιδιά του θὰ κατανοούσαν ἔτσι τὸν πολιτισμὸ τῶν Ἑλλήνων καὶ τὴν ἱστορία τους, θὰ ζοῦσαν σὲ μιά κοινωνία ὡς ἰσοτίμοι πολῖτες καὶ ὄχι ὡς «ἀποσυνάγωγοι».

Ὁ Σ. Καραῆς ἐξήρη τὴν κοινωνικὴ διάσταση τῶν Θρησκευτικῶν καὶ ἀναφέρθηκε στὸν κυβερνητὴ Καποδίστρια, ὁ ὁποῖος ἔθεσε τίς βᾶσεις τῆς θρησκευτικῆς Ὀρθόδοξης διδασκαλίας στὴν Ἐκπαίδευση, πού στήριζε τὴν ἰδιαιτερότητα τῶν Ἑλλήνων.

Ὁ εἰσηγητὴς τέλος, ὡς ἱστορικός καὶ φιλόλογος, θεωροῦσε τὰ θρησκευτικὰ ὡς ἀναντικατάστατο δρόμο γιὰ τὴν ἐπαφὴ τῆς νέας γενιᾶς μετὰ τοὺς ἐκκλησιαστικὸς συγγραφείς καὶ τὰ γονιμότερα κείμενα τῆς ἑλληνικῆς γλώσσας, τοῦ κορυφαίου φορέα τοῦ πολιτισμοῦ μας.

[Λόγω ἑλλείψεως χώρου δὲν ἀναφερόμαστε στίς πολὺ ἀξιόλογες εἰσηγήσεις τῶν ὁμότιμων καθηγητῶν Πανεπιστημίου Ἰωάννου Μαρκαντώνη, (Παιδαγωγικῆς) Σταύρου Μπαλογιάννη (Νευρολογίας), Μαίρης Σπυροπούλου (Ἱατρικῆς), Παύλου Τούτουζα (Ἱατρικῆς), Ἰωάννη Χαῖνη (Μαθηματικοῦ Πολυτεχνείου).

Θ. Κουραλιδης

Ο ΠΑΤΗΡ ΓΕΡΒΑΣΙΟΣ ΣΤΟΝ ΚΩΣΤΑ ΠΑΣΑΡΗ:

Την πρωτιά στον Παράδεισο την έχουν οι Ληστές!

— Θα σωθώ και εγώ Γέροντα;
— Αυτό έχει σχέση και με μένα. Εγώ θα σωθώ; Εσείς έχετε την πρωτιά. Ο πρώτος που μπήκε στον Παράδεισο ήταν ένας ληστής!

Ποιος ρωτά αν σωθεί και ποιος ο ερωτώμενος Γέροντας που απαντά; Πρόκειται για το διάλογο μεταξύ του γνωστού ισοβίτη Κώστα Πάσαρη, που κρατείται στην απομόνωση σε φυλακή της Ρουμανίας και του, επίσης γνωστού για το τεράστιο έργο του υπέρ των «πεφορτισμένων» εγκλειστών στις φυλακές, π. Γερβάσιου Ραυτόπουλου.

Ο π. Γερβάσιος ανταποκρίθηκε άμεσα στο αίτημα του Κ. Πάσαρη. Πήγε στη Ρουμανία και συνάντησε τον ισοβίτη. Είχε δίωρη συζήτηση μαζί του. Τρεις ένοπλοι, μας λέει ο π. Γερβάσιος, ήταν παρόντες σε όλη τη διάρκεια της συζήτησης, πανέτοιμοι να επέμβουν αν παρίστατο ανάγκη. Εφοβούντο μήπως ο Πά-

σαρς με έπιανε όμπρ' του! Δεν υπήρξε όμως τέτοιο θέμα. Ο Κώστας έχει ανάγκη πνευματικής βοήθειας. Γι' αυτό και η πρώτη του ερώτηση ήταν: «θα σωθώ, Γέροντα;»!

Όπως μας είπε ο π. Γερβάσιος, το αρμόδιο υπουργείο Δικαιοσύνης της Ρουμανίας τον εξυπηρέτησε πάρα πολύ: «Μας φέρθηκαν άψογα. Μας αγάπησαν».

«Τώρα» προσθέτει ο π. Γερβάσιος, «προσπαθούμε να έλθουμε σε επικοινωνία με τον πατέρα του Κώστα, που ζει στην Αθήνα. Η φυσική, όπως και η θετή μητέρα του έχουν πεθάνει. Θα στείλουμε τον πατέρα στη Ρουμανία. Θα λειτουργήσω στην εκκλησία της φυλακής και θα κοινωνήσω τον Κώστα, ο οποίος, όταν του ανακοίνωσα τα σχέδιά μου, μου είπε: Δεν είμαι άγιος, Γέροντα, για να κοινωνήσω».

Πατέρα Γερβάσιε, με την έμπρακτη αγάπη σου στον πονεμένο άνθρωπο, δίνεις κουράγιο σε όλους μας και όχι μόνο στον Κώστα και σε άλλους φυλακισμένους. Εξάλλου, όλοι είμαστε φυλακισμένοι, στην αμαρτία. Ο Αναστάς Κύριος να σε δυναμώνει!

Ανοιχτή επιστολή σε νέο «αντιπατριώτη»

του Απόστολου Παπαδημητρίου

Αγαπητό μου παιδί.

Είχα πολύ καιρό να διαβάσω σύνθημά σου άξιο προσοχής. Αυτό όμως που διάβασα πρόσφατα στον τοίχο της «Αίθουσας Τέχνης» μου προξένησε βαθιά εντύπωση. Σου το θυμίζω: «Μίσος ταξικό. Ξεφτίλτες πατριώτες, στην εθνική ενότητα είμαστε προδότες!» Σπεύδω να μετριάσω την εντύπωση, που θα προκληθεί στον αναγνώστη. Δεν πολυπιστεύω ότι διακατέχεται από μί-

σος. Μάλλον αυτό το έγραψες, για να τρομάξεις αυτούς που θα διαβάσουν το σύνθημά σου. Τώρα που το γράφω θυμάμαι και άλλη σου επίθεση κατά των πατριωτών, στους οποίους ευχόσουν «F-16 να είναι οι ώρες τους»!

As επιχειρήσουμε να αναλύσουμε λίγο το πρώτο σύνθημά σου. Το μίσος σου, αν πράγματι κυριαρχείσαι από αυτό, το χαρακτηρίζεις ταξικό. Θεωρείς συνάμα την απέχθειά σου προς τους πατριώτες ως στάση συνεπή έναντι του διεθνισμού, τον οποίο διακηρύσσει ο ευρύς ιδεολογικός χώρος, που αντιμάχεται την αστική εξουσία. Βέβαια, σε κρίσιμες στιγμές της Ιστορίας οι δογματικοί κομμουνιστές ανακάλυψαν την αξία της πατρίδας. Έτσι, την αντίσταση κατά των Γερμανών εισβολέων και των συμμάχων τους οι Σοβιετικοί αποκάλεσαν «μεγάλο πατριωτικό πόλεμο» και έτσι αυτός έμεινε γνωστός στη Ρωσία.

Αλλά εσύ έχεις κάνει την υπέρβαση και ίσως καυχάσαι, γιατί βρίσκεσαι στον ιδεολογικό χώρο της αναρχίας. Μπορεί να καμαρώνεις ότι διεξάγεις αγώνα χωρίς συμβιβασμούς, ότι ερμηνεύεις κατά τρόπο αλόγιστο τα κοινωνικοπολιτικά φαινόμενα, ότι ανήκεις στους ελάχιστους ελεύθερους, όταν όλοι οι άλλοι «φορούν κλουβί» (δικό σου σύνθημα). Ένα μόνο δεν διανοείται: Να θέσεις στον εαυτό σου το ερώτημα μήπως και εσύ φοράς κλουβί.

Το Κεφάλαιο δεν έχει πατρίδα

Στρέφεται κατά των πατριωτών, δηλαδή εναντίον αυτών που δηλών-

ουν πως αγαπούν την πατρίδα. Συνήθως προβάλλεται ως πολέμιος των πολλών. Άραγε, δεν συνειδητοποιείς ότι είσαι ενταγμένος στο μεγάλο στρατόπεδο αυτών που εχθρεύονται την πατρίδα και την πολεμούν;

As δούμε ποιοι είναι αυτοί. Είναι, κατ' αρχήν, οι πλουτοκράτες. Μη μου πεις ότι δεν διάβασες το απόφθεγμα, όχι βέβαια γραμμένο σε τοίχο, «το Κεφάλαιο δεν έχει πατρίδα». Βλέπεις λοιπόν ότι συνοδοιπορείς με τους κατ' εξοχήν αποδέκτες του ταξικού σου μίσους!

Είναι στη συνέχεια, κάποιοι άλλοι, που παραμένουν σταθερά προσανατολισμένοι στον κομμουνιστικό διεθνισμό, αν και έχουν αισθανθεί τις συνέπειες του εθνικισμού τις οποίες αυτός ο διεθνισμός εξέθρεψε, και αντιλαμβάνονται το πόσο αυτός ο νεοεθνικισμός υπηρετεί σήμερα τα νεοταξικά σχέδια μέσω της αμερικανικής πολιτικής.

Είναι, τέλος, οι κατά πολύ περισσότεροι υπέρμαχοι του κοσμοπολίτικου διεθνισμού από την «αναρωτική» ή «εκαυχρονιστική» «Αριστερά» ως τη «φιλελεύθερη» Δεξιά, την αρκούντως καπηλευθείσα κατά το παρελθόν τη δύσμοιρη πατρίδα. Είναι οι υπέρμαχοι των πολιτισμικών κοινωνιών της νέας τάξης, που επιχειρούν συστηματικά την άμβλυση του πατριωτικού αισθήματος με την αποδόμηση της ιστορικής μνήμης και της εθνικής αυτοσυνειδησίας.

Το σύστημα χρειάζεται την κουκούλα

Τέλος, είναι εκείνοι που «φορούν το κλουβί» εθελοντικά, πε-

ριορίζοντας το βίο τους στον καναπέ συντροφιά με τη μικρή οθόνη του συστήματος.

Αλλά, βέβαια, εσύ όλους αυτούς τους συνοδοιπόρους σου στο έργο της κατεδάφισης της Πατρίδας, τους αγνοείς. Αντιλαμβάνομαι πολύ καλά εναντίον ποιων στρέφεται. Πρόκειται για εκείνους που προβάλλουν την «αγάπη» τους για την πατρίδα παράλληλα προς την ολοκληρωτική ιδεολογία από την οποία εμφορούνται, ιδεολογία που έχει αφήσει στους ανθρώπους του λαού σε περιόδους οικονομικής ύφεσης και κοινωνικής κατάρπτωσης.

Συνεπώς, αν το καλοσκεφθείς, ο υποτιθέμενος εχθρός σου δεν είναι ταξικός, αφού «στο ίδιο με εσένα καζάνι βράζει!» Με αυτούς θα συγκρούεσαι ολοένα και πιο συχνά στα σταυροδρόμια των μεγάλων αστικών κέντρων. Εκεί που εσύ θα φοράς την κουκούλα και θα κραδαίνεις το ρόπαλο της καταστροφής και αυτοί θα κραδαίνουν το ρόπαλο του «πατριωτισμού». Εσύ, με συνθήματα υπέρ της συναιδέλφωσης των λαών (αφανισμού των λαών, κατά τη νέα τάξη πραγμάτων) και εκείνοι, με ξενοφοβικά, στο όνομα της εθνικής καθαρότητας. Εσύ, δόθεν ως εχθρός του κατεστημένου και εκείνοι, κατ' εσέ, ως βαθύ παρακράτος. Αλήθεια, αναρωτήθηκες ποτέ πόσο το Σύστημα χρειάζεται και οι εσένα και αυτούς; Οι συγκρούσεις σας είναι το καλύτερο άλλοθι για την ένταση της αστυνόμευσης. Οι πολλοί, που «φορούν κλουβιά», καθισμένοι στον αναπαυτικό καναπέ δεν επιλέγουν ανάμεσα σε εσάς ή τους άλλους. Θέλουν απλώς την ησυχία

τους. Και το Σύστημα φροντίζει να την εξασφαλίσει, όταν υπερβαίνετε τα εσκαμμένα.

Κατάλαβες ότι τελικά είμαστε όλοι κατεδαφιστές; Ο τρόπος και η μέθοδος εργασίας διαφέρει από τον ένα στον άλλο. Ασφαλώς όμως, κάποιοι θα επωφεληθούν από τα ερείπια και αυτοί δεν θα είστε ούτε εσείς, ούτε εκείνοι εναντίον των οποίων στρέφεται το υποτιθέμενο ταξικό μίσος σας. Μήπως τελικά φοράτε και εσείς «κλουβιά»;

Τιμή Μ. Γλέζου και Α. Σάντα

Συναυλία προς τιμήν των Μανώλη Γλέζου και Απόστολου Σάντα θα πραγματοποιήσουν οι φορείς της Θεσσαλονίκης και ο Πολιτιστικός Σύλλογος «Κοραής» την Κυριακή 24 Μαΐου στις 9μ.μ. στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης.

Θα ερμηνευθεί το λαϊκό ορατόριο των Μίκη Θεοδωράκη - Οδυσσέα Ελύτη «Άξιον Εστί» με τη Συμφωνική Ορχήστρα της Σόφιας, τον Μανώλη Μπισιά, τον Γρηγόρη Βαλτινό, τον Γιώργο Ματθαϊακάκη, τον Κώστα Παπαδόπουλο στο μπουζούκι, τις χορωδίες «Κοραής», ΔΕΗ Αθηνών και Πανελλαδική χορωδία.

Εισιτήρια των 20 και 15 ευρώ προπωλούνται στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης και στα εκδοτήρια της πλατείας Αριστοτέλους.

ΑΛΜΠΑΤΡΟΣ

Το Σήμα της Στεγανότητας
Τηλ.: 210-5143995

ΑΛΜΠΑΤΡΟΣ

Μονώσεις, Στεγανοποιήσεις παντός καιρού για σπítια, πολυκατοικίες, κτίρια σε ταράτσες, κεραμοσκεπές, τοίχους, υπόγεια, τοιχεία, βεράντες, ζαρντινιέρες, πισίνες, για υγρασίες, νερά, διαβρώσεις.

ΑΛΜΠΑΤΡΟΣ

Μονώσεις επιστημονικής αντιμετώπισης των προβλημάτων με υλικά τεχνολογίας εξωτερικού. Ελληνικά συνεργεία και αποτελέσματα αμέσως.

ΑΛΜΠΑΤΡΟΣ

Εξειδικευμένες λύσεις συντήρησης παιδαίων μονώσεων, καθώς και βελτίωσης αποτυχημένων κατασκευών σε χαμηλές τιμές.

Σε αναζήτηση συντροφικότητας...

του Σταύρου Καράμπελα*

Ήμουν νιος και γέρασα, θα το ήμουν να πω, αν δεν ήμουν στις αρχές της τρίτης δεκαετίας της ζωής μου... Παρ' όλα αυτά, παρακολουθώ και συμμετέχω στις συζητήσεις για την ενότητα του Δημοκρατικού - Πατριωτικού χώρου από το 2004... Είναι πολύ πιθανό—αν συνεχίσω να αναφέρω ημερομηνίες—να αποτελέσει το παρόν ένα μνημόσυνο για τις χαμένες ευκαιρίες...

Είναι πολύ εύκολο να επιρρίψει κανείς ευθύνες σε όλους, εκτός φυσικά από τον εαυτό του, γι' αυτό θα ξεκινήσω από τις ευθύνες της Ε.Δ.Η.Κ. και του Προέδρου μας Νεοκλή Σαρρή. Πράγματι, έχουμε μεγάλη ευθύνη, γιατί εδώ και μία δεκαετία, που γίνονται αυτές οι συζητήσεις, δεν φροντίσαμε στο μεσοδιάστημα—στο μεσοπόλεμο, αν θέλετε—μεταξύ δύο προεκλογικών παροξυσμών, να κάνουμε τις ενέργειες που απαιτούνται και να προτείνουμε τις κοινές δράσεις, που θα φέρουν σε κοι-

νωνία τις δυνάμεις που πραγματικά και ανυστερόβουλα ενδιαφέρονται γι' αυτό το εγχείρημα.

Αντί να ασχολούμαστε με το μικρόκοσμό μας και τις ατελέσφορες—ατυχώς—προσπάθειες για την ανάπτυξη της Ε.Δ.Η.Κ., θα έπρεπε να βάλουμε στο τσουκάλι τις Κεντρικές μας αναφορές (Δημοκρατικές, Σοσιαλιστικές για να δώσουμε και λίγο σαφές ιδεολογικό στίγμα, μιας και ο κάθε νεο-φιλελεύθερος εμφανίζεται ως «κεντρώος»), τις Χριστιανοκοινωνικές της ΧΔ και τις Οικολογικές - Αμεσοδημοκρατικές της ομάδας του ΑΡΔΗΝ και να δούμε αν η γεύση, που θα προκύψει από αυτό το «ανακάτεμα», ικανοποιεί τις καρδιές μας.

Ποιος είναι ο καλύτερος τρόπος για να γίνει αυτό πραγματικότητα; Η συμφωνία κορυφής; Ασφαλώς όχι! Αν διακρίνει κάτι αυτούς τους χώρους είναι ότι αποτελούνται από ανθρώπους και μάλιστα από ανθρώπους με προσωπικότητα. Σε κανέναν από τους τρεις χώρους δεν θα βρει κανείς στελέχη, που να χρησιμο-

ποιούνται ως χαρτομάντιλα μιας χρήσης από αρχηγίσκους ανδρείκης κοπής. Ο καλύτερος τρόπος λοιπόν είναι η κοινή δράση, οι κοινές εκδηλώσεις, η ανταλλαγή άρθρων στα έντυπα του χώρου—όπως το παρόν—και η απόκτηση έτσι συντροφικότητας μεταξύ των ανθρώπων μας. Αυτή η ώσμωση των ιδεών και η κατάληξη μέσα από δημιουργικό και διαρκή διάλογο σε μια νέα συνισταμένη αποτελούν τη μοναδική ελπίδα για τη συγκρότηση ενός Δημοκρατικού - Προοδευτικού - Πατριωτικού πόλου στη χώρα μας.

Είναι ένας δρόμος καθόλου εύκολος. Όλοι μας κουβαλάμε στην καμπούρα μας διάφορα προβλήματα και οπτικές ανάγνωσης των πραγμάτων, θα πρέπει όμως τα διαφορετικά γυαλιά, με τα οποία διαβάζουμε τα σημάδια των καιρών, να μας δείξουν αν βλέπουμε στο βάθος τα ίδια πράγματα. Εδώ όμως βρίσκεται και η μεγαλύτερη παγίδα: θα πρέπει να σκεφτούμε καλά ότι, ακόμα και αν εμείς βρούμε τον κοινό δρόμο, ίσως τελικά να μην υπάρξει

τμήμα του ελληνικού λαού—ικανό για να στηρίξει ένα τέτοιο εγχείρημα—που να έχει τις ίδιες με εμάς ανησυχίες...

Με στοιχειώνει η φράση του αείμνηστου Γιάννη Ζίγδη: «Η Ε.Δ.Η.Κ. απευθύνεται στους Έλληνες που μπορούν ακόμα και σκέπτονται...». Όλοι εμείς λοιπόν αν βρεθούμε στο ίδιο μετερίζι και κοιτάζουμε γύρω μας, θα υπάρχουν Έλληνες που θέλουν να σκέπτονται ή θα αρκестούν στα παυσίπονα των Μέσων Ενημέρωσης; (βλέπε κόμματα της Βουλής και Οικολόγους). Ό,τι και να ισχύει από τα δύο, ο δρόμος του καθήκοντος είναι μπροστά μας και είναι κοινός, «η ελευθερία περισσότερο από δικαίωμα είναι καθήκον», όπως έλεγε ο Αλέκος Παναγούλης... Εμπρός!

* Ο Σταύρος Καράμπελας είναι Γενικός Γραμματέας της «Ένωσης Δημοκρατικού Κέντρου» και Πρόεδρος της Νεολαίας του Αλέκου Παναγούλη. (karabelas@edik.gr)

Επιβεβλημένο το άνοιγμα προς τη Ρωσία

«Επιβεβλημένο το άνοιγμα προς τη Ρωσία», τονίζει με επιστολή του στον πρωθυπουργό Κ. Καραμανλή, ο συνδρομητής μας Νικόλαος Τσιφώνης, οικονομολόγος. Συγκεκριμένα γράφει:

Εξοχότατε κύριε Πρωθυπουργέ,

Το άνοιγμα προς τη Ρωσία που επιχειρείτε είναι επιβεβλημένο και νομίζω ότι έχει την έγκριση και την επιδοκιμασία της πλειοψηφίας του ελληνικού λαού.

— Για λόγους οικονομικούς, για να μην έχει η χώρα μας μονομερή εξάρτηση στον ενεργειακό τομέα.

— Για λόγους πολιτικούς, για να μειωθεί η εξάρτησή μας από τις ΗΠΑ, που πλημονούν τις οφειλές τους προς τη χώρα μας και μας αδικούν. Κάνουν κατάχρηση της οικονομικής, τεχνολογικής και στρατιωτικής ισχύος τους.

Όλοι οι λαοί πρέπει να υψώσουν το ανάστημά τους, να θέσουν βαθμιαία τέρμα στην υποταγή τους στις ΗΠΑ.

Και να μην την προσφέρουν στη Ρωσία.

Όσο περισσότερο και όσο περισσότεροι υποτάσσονται στον ισχυρό, τόσο πιο ισχυρός γίνεται αυτός, τόσο πιο απαιτητικός, αυταρχικός και άδικος αποδεικνύεται.

Αυτό που έγινε στη σύνοδο του ΝΑΤΟ στο Βουκουρέστι πρέπει να συνεχιστεί, να προχωρήσει με συνέπεια.

Νέα πρόσωπα στους Δημοκρατικούς

Του Ευρωψηφοδελτίου του κόμματος των Δημοκρατικών θα ηγηθεί ο δόκιμος δημοσιογράφος **Γιάννης Παναγιαννίδης**, πλαισιωμένος από αρκετούς νέους επιστήμονες και επαγγελματίες.

Περισσότερα για το νέο φορέα και τις θέσεις του στον ιστότοπο:

<http://dimokratikoi.gr>

ΝΕΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΦΟΡΕΑΣ

«Πανελλήνιο Μακεδονικό Μέτωπο»

Τη συγκρότηση νέου πολιτικού φορέα, του «Πανελληνίου Μακεδονικού Μετώπου», ανακοίνωσαν την Τετάρτη, 6 Μαΐου, ο Στ. Παπαθεμελής και ο Κ. Ζουράρις σε συνέντευξη Τύπου. Για λογαριασμό του «Πανελληνίου Μακεδονικού Μετώπου» μίλησαν ο πρόεδρος της «Δημοκρατικής Αναγέννησης» κ. Στ. Παπαθεμελής και ο καθηγητής κ. Κ. Ζουράρις. Συνιστώσες του «Μετώπου» είναι η «Δημοκρατική Αναγέννηση», Μακεδονικές Οργανώσεις της Ελλάδας και του Εξωτερικού, καθώς και προσωπικότητες του ευρύτερου πατριωτικού χώρου.

Τόσο ο κ. Παπαθεμελής, όσο και ο κ. Ζουράρις αποσαφήνισαν ότι «το "Πανελλήνιο Μακεδονικό Μέτωπο", παραμένει ανοιχτό σε συμμετοχές από τον πατριωτικό χώρο, με κεντρικό στόχο να «κλειδώσει το όνομα της Μακεδονίας στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο». Παράλληλα, τόνισαν με έμφαση ότι «δεν πρόκειται για μονοθεματικό ή τοπικιστικό κίνημα, αλλά για μια ευρύτατη υπερακτομική συσπείρωση, με στόχους την υπεράσπιση στην Ευρώπη των εθνικών μας συμφερόντων.

Ευρωπαϊκή λύση για το Κυπριακό, Σκοπιανό με τους όρους των Κωνσταντίνου Καραμανλή και Ανδρέα Παπανδρέου (ονομασία χωρίς τον όρο "Μακεδονία" ή παράγωγά του) αποτρεπτική στρατηγική ισχύος έναντι της Τουρκίας, βέτο στις περαιτέρω ενταξιακές διαπραγματεύσεις της Τουρκίας, αν δεν αποχωρήσουν τα στρατεύματα κατοχής και οι έποικοι από την κατεχόμενη Κύπρο».

Σε σχέση με τη σοβούσα οικονομική κρίση, οι ομιλητές ζήτησαν να πληρώσουν την κρίση αυτοί που τη δημιούργησαν. Το «Πανελλήνιο Μακεδονικό Μέτωπο» θα αγωνιστεί για ένα ευρωπαϊκό σχέδιο ανάκαμψης της οικονομίας, με επίκεντρο την απασχόληση, τις δημόσιες επενδύσεις, τις ενεργητικές πολιτικές για τη διαρκή ενίσχυση των αδυνάτων και την πράσινη οικονομία.

Στη συνέντευξη Τύπου ανακοινώθηκαν τα ονόματα του επικεφαλής του ψηφοδελτίου που θα είναι ο κ. Στ. Παπαθεμελής, με δεύτερο τον κ. Κ. Ζουράρι. Το πλήρες ψηφοδέλτιο θα ανακοινωθεί τις επόμενες ημέρες.

Το Α.Σ.Κ.Ε. στις Ευρωεκλογές

Το Αγωνιστικό Σοσιαλιστικό Κόμμα Ελλάδος εξέδωσε ενημερωτικό φυλλάδιο για τις Ευρωεκλογές της 7 Ιουνίου 2009, εξηγώντας τους λόγους για τη συμμετοχή του σ' αυτές. Στο καθαίσθητο φυλλάδιό του θεωρεί τις Ευρωεκλογές «ευκαιρία να δούμε τις συνέπειες της συμμετοχής μας στην Ε.Ε.».

Ως κυρίαρχο αίτημα της πολιτικής του παρέμβασης αναδεικνύει την «άμεση αποχώρηση από την Ε.Ε.» και «ζητεί τη στήριξη όσων συμμερίζονται τις αγωνίες και τις ελπίδες του Α.Σ.Κ.Ε.».

Στο κείμενο του Α.Σ.Κ.Ε. θέτει το πρόβλημα των ωφελημάτων ή απωλειών της Ελλάδας από τη συμμετοχή της στην Ε.Ο.Κ./Ε.Ε. και υποστηρίζει με έμφαση την άποψη ότι «μετά την ένταξη η κατάσταση είναι χειρότερη και μας έχει αφαιρεθεί το δικαίωμα βελτίωσης (εκτός αν αποχωρήσουμε από την Ε.Ε.)».

Προτείνει να κάνουμε κάθε πενταετία κατά τις Ευρωεκλογές δημοψήφισμα για την παραμονή ή όχι της χώρας μας στην Ε.Ε.

Ειδικότερα στο κείμενο του Α.Σ.Κ.Ε. κάνει σύντομη θεώρηση διαφόρων τομέων της Ε.Ε. Οι Δυτικοί Ευρωπαίοι κατά καιρούς αντιτάθηκαν στα συμφέροντα της Ελλάδας. Στους τομείς της Οικονομίας και της Δημοκρατίας με αναφορές σε στοιχεία και ντοκουμέντα διαπιστώνει μεγάλες αρνητικές επιπτώσεις. Παρόμοια υπογραμμίζει την κρίση των Εθνικών μας θεμάτων λόγω της ένταξής μας στην Ε.Ε., ενώ μεγαλύτερο κίνδυνο διαβλέπει στην πολιτιστική μας αλλοτρίωση.

Για περισσότερες πληροφορίες παραπέμπει στον τόμο που εξέδωσε με τίτλο «Η Ελλάδα στην Ε.Ο.Κ.-Ε.Ε.» (2006).

(Γραφεία Τζωρτζ 12, Πλ. Κάνιγγος, Τηλ. 210-3822315)

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

ΚΛΑΟΥΣ ΚΕΝΕΘ

Χιλιάδες μίλια προς τον τόπο της καρδιάς

Ένα βιβλίο αλληλιώτικο, μεταφρασμένο ήδη σε επτά γλώσσες. Θα μπορούσε να είναι ένα απίστευτο μυθιστόρημα, όμως είναι η συγκλονιστική και πέρα πέρα αληθινή μαρτυρία της πολυτάραχης ζωής του Γερμανού συγγραφέα.

Τα εφιαλτικά παιδικά του χρόνια προδιέγραψαν το δραματικό μέλλον του: πόλεμος, προσφυγιά, οικογενειακή διάλυση. Και από εκεί και πέρα η παρανομία και η αναρχία, τα ναρκωτικά και το αλκοόλ, οι ανατολικές θρησκείες, ο αποκρυφισμός και η λατρεία του κακού. Όπου το 1983 συναντά την Ορθο-

δοξία και τον Γέροντα Σωφρόνιο του Έσσεξ. Και μεταμορφώνεται.

Γράφει στον πρόλογό του ο Κένεθ: «Πάντοτε έτρεχα να ξεφύγω από το θεό, από τους ανθρώπους και τον εαυτό μου. Ήταν ένα ταξίδι στην κόλαση, γεμάτο μίσος και θάνατο... Αυτός, όμως, που πραγματικά αναζητεί την αλήθεια, θα διαβάσει αυτή την ιστορία με πολλή προσοχή και θα διαπιστώσει πόσο ζωντανή είναι η παρουσία του θεού και με πόση αγάπη προστατεύει όλους εμάς κάθε μέρα, κατά την πορεία μας στη ζωή».

(Εκδόσεις «Εν πλω»)

αρχιμ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ

Εκκλησία και κόσμος

Όπως παρατηρεί εισαγωγικά ο συγγραφέας, στο παρελθόν οι χριστιανοί ητοίμαζαν τον κόσμο με τους όρους της Εκκλησίας. Σήμερα, όμως, για πολλούς χριστιανούς ο κόσμος είναι αυτός που επικυρώνει την Εκκλησία.

Τελικά ποιος είναι αυτός ο κόσμος και πώς ορίζεται στην Καινή Διαθήκη και σε ολόκληρη τη χριστιανική παράδοση;

Ο π. Χρυσόστομος, πραγματευόμενος το θέμα, του προτάσει μία εκτενή εισαγωγή με

ενοιολογικές αποσαφηνίσεις και ακολούθως ταξινομεί τις σκέψεις του σε τρία κεφάλαια.

Στο πρώτο, εξετάζει τη σχέση Εκκλησίας και πολιτισμού υπό την προοπτική της σχέσεως Εκκλησίας και κόσμου.

Στο δεύτερο, την ποικιλία των πολιτιστικών παραδόσεων του μηνύματος της Εκκλησίας.

Στο τρίτο και τελευταίο, εκκοσμίκευση και αγιότητα.

(Εκδοση του ίδιου)

Νέα βιογραφία του Μάξιμου του Γραικού

Μια νέα βιογραφία του αγίου Μαξίμου του Γραικού κυκλοφόρησε στη Ρωσία πρόσφατα, στη σειρά «Ζωή Περιφημων Ανθρώπων». Συγγραφέας της είναι η Νίνα Σινίτσινα, ειδικός στη ρωσική λογοτεχνία του δεκάτου έκτου αιώνα. Η συγγραφέας περιγράφει όχι μόνο τη ρωσική αλλά και την ιταλική περίοδο της ζωής του Αγίου Μαξίμου, Έλληνα στην καταγωγή, ο οποίος «εδιόχθη φιλοσοφία στην πατρίδα του, όπου έμαθε επίσης ρωμεία», όπως αναφέρει το ρωσικό περιοδικό «Προφήτ» στις 13 Απριλίου.

Το βιβλίο περιέχει και τις δύο αγωγές κατά του Αγίου, ο οποίος δικάστηκε με την κατηγορία του αιρετικού, γιατί ήλεγχε τον πλούτο των μοναστηριών. Η συγγραφέας προβαίνει επίσης σε μια εκτεταμένη ανάλυση των έργων και των επιστολών του αγίου Μα-

ξίμου που διασώθηκαν. Αξίζει να σημειωθεί ότι ορισμένα από αυτά τα είχε υπογράψει ως εξής: «Μάξιμος, αλλοτε μόνιμος κάτοικος της Ελλάδας και κατόπιν υπερβόρειος».

Ο Μάξιμος ο Γραικός αγιοποιήθηκε από την Τοπική Σύνοδο της Ρωσικής Εκκλησίας, το 1988. Τα άγια λείψανά του βρισκονται στον Καθεδρικό Ναό της Κοίμησης της Θεοτόκου στη Λαύρα της Αγίας Τριάδος και Αγίου Σεργίου στη Μόσχα.

Έχω πάψει από πολύ καιρό να παρουσιάζω τα νέα βιβλία και να κάνω κριτική, για πολλούς λόγους, και σπάνια και κατ' εξαίρεση γράφω λίγα λόγια, όπως στην περίπτωση του βιβλίου, που έχω τώρα μπροστά μου. Επιγράφεται ο Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός και συγγραφέας του είναι ο μακαριστός Γέροντας αρχιμ. Χαράλαμπος Δ. Βασιλόπουλος. Το βιβλίο αυτό δεν είναι καινούργιο. Έχει κυκλοφορήσει πολλές φορές ως τώρα. Η έκδοση που έχω στα χέρια μου είναι η δωδέκατη, φροντισμένη και καλαίσθητη και πλούσια εικονογραφημένη. Και δεν γράφω τούτες τις γραμμές, για να επαινέσω τον άξιο και αγωνιστή συγγραφέα του,

τον μακαριστό πλέον Γέροντα Χαράλαμπα, που δεν έχει ανάγκη από γήινους επαίνους, ούτε και να κάνω γνωστό τον πασίγνωστο άγιο Κοσμά τον Αιτωλό, τον Προφήτη του Γένους, όπως έχει ονομαστεί. Σκοπός μου είναι να συστήσω, να προτείνω, να παρακαλέσω να διαβαστεί από όλους τούτο το βιβλίο, γιατί σήμερα μας είναι απαραίτητο περισσότερο από κάθε άλλη φορά. Περνούμε δύσκολες ώρες και έχουμε ανάγκη από στήριγμα. Και ο λόγος του Αγίου Κοσμά του Αιτωλού είναι πολύ κατάλληλος να μας στήριξει, μαζί με τα άλλα αγιοπατερικά βιβλία...

Διαβάστε τη ζωή, το έργο και τις περιοδείες του και μιμηθείτε τα, όσο μπορείτε, και

κυρίως την αγία βιοτή του. Δεν μπορούν όλοι να κηρύττουν και να κάνουν έργο ιεραποστολικό. Μπορούν όμως όλοι να μιμηθούν την πίστη και την προσευχή και την αγάπη του, δίνοντας το βιβλίο αυτό και σε άλλους και να διαβάσουν όλοι τις θεοφώτιστες διδαχές του, τα διάφορα παραδείγματα, την Ασματική Ακολουθία του και τα άλλα πνευματικά περιεχόμενα των 480 σελίδων του βιβλίου. Ο Γέροντας Χαράλαμπος έγραψε εκατοντάδες βίους Αγίων και άλλα ψυχωφελή βιβλία και έκανε ένα πολύ πλούσιο και μεγάλο έργο για την Ορθόδοξη πίστη και το λαό του θεού. Το βιβλίο όμως αυτό ξεχωρίζει από τα άλλα, γιατί μας δίνει το κατάλληλο στήριγμα στην

κατάλληλη ώρα. Και τα άλλα του βιβλία είναι καλά και βοηθούν τον αναγνώστη ψυχικά και πνευματικά. «Ο άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός» όμως είναι ωσάν μια μεγάλη φωτεινή λαμπάδα, που μας οδηγεί στον ίδιο δρόμο του θεού, τώρα, που οι σκοτεινές δυνάμεις έχουν βαλθεί με λύσσα δαιμονική να ρημάξουν και να εξαφανίσουν την πίστη μας και την ορθόδοξη παράδοσή μας...

As μη φοβόμαστε όμως, γιατί ο θεός προστατεύει και σκεπάζει τον τόπο μας με το άπειρο και ακατανίκητο έλεός του. Δε θα χαθεί το ορθόδοξο γένος μας. Ο Χριστός και η Παναγία το σκεπάζουν. Κινδυνεύουν όμως κάποιες ψυχές, που κλονίζονται μέσα τους από φόβο και ολιγοπι-

στία και τις λεγόμενες «λογικές αμφιβολίες». Στον κόσμο του θεού, στον κόσμο «λογικές αμφιβολίες», αλλά μόνο πίστη ακλόνητη και ανυποχώρητη, γιατί «Ζει Κύριος ο θεός». Γι' αυτό είπαμε ότι χρειαζόμαστε όλοι πνευματικά στήριγματα. Διαβάστε και διαδώστε τούτο το βιβλίο για τον άγιο Κοσμά τον Αιτωλό και θα δείτε να σας αγκαλιάζει η Χάρις του θεού.

Να παίρνετε βιβλία και να τα μοιράζετε και σε όσους δεν έχουν και να το κάνετε αυτό ως πνευματική ελεημοσύνη, που είναι πιο σημαντική από την υλική, προς δόξα του θεού και στήριγμό των κλονιζομένων. Ο λόγος του αγίου Κοσμά του Αιτωλού είναι διαχρονικός και θεοφώτιστος και ισχύει πάντοτε και για όλους, γιατί μέσα του έχει το θέλημα του θεού, το άγιον, το τέλειον και σωτήριο. Γι' αυτό και πάλι συνιστώ από καρδιάς τούτο το βιβλίο και παρακαλώ τον καλόψυχο αναγνώστη να πράξει τα δέοντα. Είναι, μαζί με την προσοχή, το καλύτερο, που μπορούμε να κάνουμε σε τούτους τους κρίσιμους και δύσκολους καιρούς. Και ως λέμε, σαν ευχαριστία στον Άγιο το «Μεγαλυνάριό του», που υπάρχει στο βιβλίο: «Χαίρεις Αποστόλων ο μιμητής και της Εκκλησίας ο διδάσκαλος και φωστήρ...».

(Εκδόσεις «Ορθοδόξου Τύπου»)

Π. Μ. Σωτήρης

Διαρκές το έγκλημα του Αττίλα

Κύριε διευθυντά,

Το μέλλον της Κύπρου βρίσκεται σε φοβερό κίνδυνο. Προωθείται ένα νέο σχέδιο Ανάν, με άλλο όνομα! Δεν απορούμε. Ο κ. Χριστόφιας ήταν αρχικά υπέρμαχος του εκτρωματικού σχεδίου Ανάν, αλλά μετά αναγκάστηκε να υποστηρίξει το «Όχι» κάτω από τη μεγάλη πίεση της εκλογικής του βάσης. Τώρα όμως ο κ. Χριστόφιας είναι πρόθυμος να δεχθεί ένα παρόμοιο σχέδιο, υπό τις ευλογίες των Αμερικανών και των Βρετανών! Ο κόσμος έχει αρχίσει πλέον να τον αποκαλεί «Κορμπασόφ της Κύπρου»!

Όσο για την Ελληνική Κυβέρνηση, αυτή καμμία αντίρρηση δεν φέρνει στο καταστροφικό αυτό σχέδιο και ε-

ξακολουθεί να υποστηρίζει μανιωδώς την ένταξη της Τουρκίας στην Ε.Ε.! Το ίδιο και η Αξιοματική Αντιπολίτευση, που ο αρχηγός της άλλωστε, ο κ. Γ. Παπανδρέου, ήταν θερμός υποστηρικτής του άθλιου σχεδίου Ανάν!

Το Κυπριακό όμως είναι διαρκές έγκλημα εισβολής, κατοχής, εποίκισμού και εθνοκάθαρσης.

Για να υπάρξει μια δίκαιη λύση, θα πρέπει να φύγει ο τουρκικός στρατός κατοχής, να φύγουν όλοι οι έποικοι (ο εποίκισμός είναι διεθνές έγκλημα πολέμου) και να επιστρέψουν όλοι οι πρόσφυγες στις εστίες τους.

Αυτά απαιτούν το Διεθνές Δίκαιο, οι αρχές του ΟΗΕ, οι αρχές της Ε.Ε. κ.λπ. Εμείς όμως, αντί να τα βροντοφωνά-

ζουμε, έχουμε καταπιεί τη γλώσσα μας!

Στα Κατεχόμενα έγιναν Εκλογές, που είναι όμως παράνομες, διότι ψήφισαν και οι έποικοι (που είναι μάλιστα περισσότεροι από τους Τουρκοκύπριους). Εμείς αυτό θα έπρεπε να το καταγγείλουμε διεθνώς και να χαλάσουμε τον κόσμο, αλλά δεν λέμε λέξη!

Στοιχειώδης λογική, επίσης, θα επέβαλε να μη δεχόμαστε την παραμικρή συζήτηση για λύση του Κυπριακού που δεν θα προϋπέθετε την απομάκρυνση όλων των εποίκων, αλλά ούτε αυτό το κάνουμε!

Η Τουρκία έχει ένα σατανικό σχέδιο, για να αρπάξει ολόκληρο το μαρτυρικό νησί. Επιδιώκει να αλλιάξει εντε-

λώς με τον εποίκισμό την πληθυσμιακή σύνθεση της Κύπρου (που ήταν 82% Ελληνοκύπριοι και 18% Τουρκοκύπριοι), να καταλύσει την Κυπριακή Δημοκρατία, να αποκτήσει δικαιώματα και στην ελεύθερη Κύπρο και βαθμιαίως να θέσει ολόκληρη την Κύπρο υπό την κυριαρχία της!

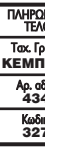
Η λύση που προωθείται δεν θα είναι μόνο καταστροφική για τη μαρτυρική Μεγαλόνησο, αλλά θα ανοίξει τους ασκούς του Αιόλου και για όλα τα άλλα εθνικά μας θέματα!

Δεν υπάρχουν πια αντιστάσεις στον Ελληνισμό, ούτε στην Κύπρο, ούτε στην Ελλάδα;

Με τιμή
Κ. Χατζής

«Τό δίλημμα είναι πλέον όρατό: Ή θά ύπονομευθεΐ άμετάκλητα ή θέσει τής χώρας καί ή πορεία τής προς τά έμπρός ή θά καταρρεύσει τό φασλοκρατικό σύστημα, ώστε ή χώρα νά βρει τό θηματισμό τής καί νά παίξει σημαντικό ρόλο στην περιοχή τής».

Ευάγγελος Κοροβίνης, «Η Νεοελληνική Φαυλοκρατία», 2008.

Από τον Ισλαμισμό στον Οθωμανισμό

«Κουκί που έσκασε» είναι ο νέος υπουργός Εξωτερικών της Τουρκίας, ο καθηγητής και συγγραφέας Αχμέτ Νταβούτογλου, θιασώτης της πολιτικής που θέλει την Τουρκία «περιφερειακή δύναμη» στην Ανατολική Μεσόγειο και τη Μέση Ανατολή, αρχιτέκτονας της εξωτερικής πολιτικής Ερντογάν. «Η Τουρκία μπορεί να είναι ευρωπαϊκή στην Ευρώπη, μεσανατολική στη Μέση Ανατολή και καυκάσια στον Καύκασο», όπως έχει δηλώσει διαγράφοντας το πλαίσιο της θέσης που η Άγκυρα σήμερα οραματίζεται για τον εαυτό της.

Χαρακτηριστικές είναι οι δηλώσεις του στην επίσκεψή του στα Κατεχόμενα Κυπριακά εδάφη για την Τουρκία ως παράγοντα ειρήνης στην Ανατολική Μεσόγειο (!). Στα πλαίσια αυτά, η Άγκυρα επιχειρεί «λύση» του Κυπριακού στη βάση της αναγνώρισης του ψευδοκράτους, με ταυτόχρονη αναγνώριση της Κύπρου από την Τουρκία. Έτσι, η Άγκυρα ελπίζει ότι θα παρακάμψει τον σκόπελο του μη ανοίγματος των λιμανιών και των αεροδρομίων της, εν όψει της ένταξής της στην Ε. Ε.

Για το θέμα του Αιγαίου, η «ειρήνευση» που επιδιώκει η Τουρκία είναι η ντε φάκτο διχοτόμηση, καθώς τα νησιά του Ανατολικού Αιγαίου ανήκουν «γεωλογικά» στην ακτή της Μικρασίας. Ιδού τι γράφει ο καθηγητής κ. Νταβούτογλου στο βιβλίο του «Στρατηγικό βάθος», που εκδόθηκε το 2001: «Η πηγή του βασικού προβλήματος στο Αιγαίο είναι η αντίθεση μεταξύ της γεωλογικής και της γεωπολιτικής πραγματικότητας και του τρέχοντος στάτους κβο. Σε αντίθεση προς το γεγονός ότι τα νησιά του Αιγαίου πελάγους», γράφει, «είναι φυσική προέκταση της γεωλογικής δομής της χερσονήσου της Ανατολίας (...). Η πολιτική διανομή έγινε, μέσω διεθνών συμφωνιών, υπέρ της Ελλάδας, πράγμα που υποδαυλίζει προβλήματα όπως η υφαλοκρηπίδα, τα χωρικά ύδατα, ο εναέριος χώρος, η γραμμή FIR, οι περιοχές διοίκησης και ελέγχου και η στρατιωτικοποίηση των νησιών». Όλη η βεντάλια των τουρκικών διεκδικήσεων, με όρους... γεωγραφίας!

Όσο δε αφορά τη «βαλκανική πολιτική» της Τουρκίας, ο νέος υπουργός Εξωτερικών της Άγκυρας γράφει στο βιβλίο του ότι «σημαντικά στοιχεία της βαλκανικής πολιτικής της Τουρκίας είναι οι μουσουλμανικές μειονότητες στη Βουλγαρία, την Ελλάδα, τη Μακεδονία, το Σαντζάκ, το Κόσσοβο και τη Ρουμανία.» Το συμπέρασμα είναι ότι αφ' ενός οι «ισλαμιστές» του κόμματος Ερντογάν ξαναξεσπινούν την Οθωμανική Πολιτική της Υψηλής Πύλης για κυριαρχία μέχρι το Δούναβη και αφ' ετέρου συνεχίζουν την Κεμαλική Πολιτική στο Αιγαίο, περί «αδικιών» στη διανομή του Αιγαίου. Εάν σ' αυτά προσθέσει κανείς και τη μοντέρνα τουρκική πολιτική του ειρηνευτικού διαμεσολαβητή (Ισραήλ - Παλαιστίνιοι - Συρία - Ιράν), αλλά και την πολιτική χρήση από την Άγκυρα των τουρκικών μειονοτήτων στη Δυτική Ευρώπη (Γερμανία και αλλού) τότε «να 'την πετιέται» η νέα Οθωμανική Αυτοκρατορία από τη Βαγδάτη μέχρι τη Βιέννη!

Τι έχουν να αντιμετωπίσουν οι Τούρκοι στην άλλη πλευρά του Αιγαίου; Όχι, βέβαια, την Ελλάδα «των δύο ηπείρων και των πέντε θαλασσών» του Ελ. Βενιζέλου, υποψήφιου πρόσφατα στο τιβί-ριάλιτι «Εμείς οι Έλληνες». Η Τουρκία έχει να αντιμετωπίσει — και το χειρότερο είναι ότι το ξέρει — μια φοφοδεή Ελλάδα, που κυνηγάει ασθμαίνοντας το εξωτερικό της χρέος, που ταπεινώνεται ακόμα και από «φτωχοδιαβόλους» της γειτονιάς, όπως τα Σκόπια, που έχει παραχωρήσει καθεστώς σχεδόν συγκυβέρνησης στη θράκη και στο Αιγαίο και που βιάζεται για μία «λύση» του Κυπριακού, αδυνατώντας να κατανοήσει ότι η εθνική ακεραιότητα της χώρας μας κρίνεται στη Λευκωσία. Τι έχει να αντιμετωπίσει ο καθηγητής κ. Νταβούτογλου στην οδό Ζαλοκώστα; Μια υπουργό εσωκομματική αντίπαλο του πρωθυπουργού, που το μόνο της προσόν — εκτός του χαμόγελου, δίκην μοντέλου ή ηθοποιού — είναι ακριβώς οι εσωκομματικές ισοροπίες που κρατούν την κυβέρνηση. Όσο δε για το όραμα της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής, αυτό έχει συμπνιγεί στα απόνερα της πολιτικής φαυλοκρατίας, που καμώνεται τη Δημοκρατία.

Οι Ευρωεκλογές είναι μια καλή ευκαιρία για ένα γερό χαστούκι σ' αυτή την παρακμή. Ποιος όμως έχει το χέρι να το δώσει;

Κωνσταντίνος Μπλάθρας

Στις 19 Μαΐου είναι η επέτειος της Ποντιακής Γενοκτονίας, αν και η Ελλάδα μάλλον το έχει ξεχάσει. Η Αθήνα δεν το λημνεί ούτε καν να προφέρει τη λέξη Γενοκτονία, τη στιγμή που η Τουρκία χρησιμοποιεί κάθε μέσο για να εδραιώσει τη δύναμή της στην περιοχή. Κατά τα λοιπά, τα Ποντιακά Σωματεία θα γιορτάσουν, ως συνήθως, οι λοιποί θα αδιαφορήσουν, ως συνήθως και οι σφαγείς του Ελληνισμού στον Πόντο και τη Μικρά Ασία θα ακονίζουν τα δόντια τους, ως συνήθως...

9 ΜΠΟΦΟΡ...

Ο καθηγητής Γ. Μπαμπινιώτης στο τηλεοπτικό show του Λ. Λαζόπουλου.

Με το καλό και στη Βάνα Μπάρμπα, για το καλό της Παιδείας...

Με αιφνίδιο το κλείσιμο του κοινοβουλίου παραγράφονται τα αδικήματα της πρότερης περιόδου.

Παραγράφεται και η πολιτική ανανδρία;

Για ανανέωση του πολιτικού σκηναίου κάνει λόγο ο Σύλλογος Ελλήνων Βιομηχάνων.

Πώς κι έτσι; Δεν κάνουν καλά τη δουλειά τους οι υπάλληλοι τους;

Δασκαλόπουλος για Πρόεδρος Δημοκρατίας... Δύο σε ένα!

Η τροπολογία με την οποία οι μεγαλοεκδότες διακινούσαν με... νόμο μαύρο χρήμα αποσύρθηκε.

Θα το διακινούν παρανόμως...

Θαύματα κάνει ο υπαρκτός καπιταλισμός.

Ένας πρώην πράκτορας είναι ο πλουσιότερος άνθρωπος της χώρας.

Στις φοιτητικές εκλογές κέρδισε η αποχή.

Οι ελπίδες των πανελλήνων στην Eurovision.

Παραιτήθηκε ο Χρ. Βερελής.

Οι υπόλοιποι χοντρόπετσι έμειναν στη θέση τους.

Έφυγε ο Ευγένιος Σπαθάρης.

Μαζί του έφυγε και η Ελλάδα που ήξερε να ονειρεύεται «σαν τον Καραγκιόζη».

Η σημερινή Ελλάδα συμφιλιώθηκε με τους εφιάλτες της.

«Ευαίσθητος δέχτης και ερμηνευτής των συγκινήσεων της λαϊκής μας ψυχής» ο Ευγένιος, κατά Τσαρούχη.

Άγνωστες λέξεις, χαμένη ευγένεια...

«Κλέωνα των ημερών μας», ονομάζει ο Π. Μπουκάλλας («Καθημερινή», 3.5.2009) το Σύλλογο Μπερλουσκόνι, θυμίζοντάς μας το δημαγωγό Άρχοντα της Αθηναϊκής Δημοκρατίας, που τόσο στηλίτευσε ο Αριστοφάνης.

Στη σύγχρονη Ελληνική Δημοκρατία απέμειναν μόνο Ηρόστρατοι. Θέλουν να μείνουν στην Ιστορία με την καταστροφή και το χάος που προκαλεί η άμετρη εξουσιομανία τους.

«Η σκληρότερη πολιτική είναι αυτή που ασκείται με το σώμα και εις βάρος του σώματος, ταπεινώνοντάς το, στρεβλώνοντάς το, αλλεθοντάς το σαν οποιοδήποτε εμπόρευμα», σχολιάζει ο Μπουκάλλας την «ιδέα» Μπερλουσκόνι να βάλει «μοντέλα» στο ευρωψηφοδέλτιο του κόμματός του.

Αμ, με τους «ωραίους» των δικών μας ευρωψηφοδελτίων να δεις... Από χαμόγελα και «επικοινωνία» σκίζουμε, «από φωνή...» άσε καλύτερα!

Η Νίκη Τζαβέλλα επικεφαλής του ευρωψηφοδελτίου του ΛΑΟΣ, μετά τη ΝΔ, το Σημίτη, τον Λάτση, τον Μιτυλιναίο και τον Κόκκαλη που υπηρέτησε.

Όλοι μία παράταξη είσαστε!

ο βοριάς